

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз — SVOBODA — Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА $1.00 РАЗ НА ТИЖДЕНЬ ONCE A WEEK PRICE $1.00

РІК CIX П'ЯТНИЦЯ, 15 ЛИСТОПАДА 2002 РОКУ ЧИСЛО 46 VOL. CIX FRIDAY, NOVEMBER 15, 2002 No. 46

Між США і Україною - криза довіри

Р. Л. Хомяк

КИЇВ. – Позначіть у своїх календарях цей період: осінь 2002 року, коли американсько-українські стосунки докотились до найнижчого рівня від 1993 року. Між урядами Сполучених Штатів і України виникла криза довіри. Це характеристика Стівена Пайфера – тонкого знавця українських питань у Вашінгтоні. Нині він є другим заступником державного серкретаря США і займається закордонною політикою Америки на тому цілому евро-азійському просторі, де колись був Союз. З Україною він має до діла вже з сім років, працюючи в Білому Домі, у Києві в ранзі посла США, і тепер у Державному департаменті. Тобто людина такого формату не кидає слів „на вітер". Справа серйозна.

С. Пайфер приїхав до Києва відразу після того, як з Києва виїхала британсько-американська група експертів, яка намагалася перевірити, чи збудована в Україні „пасивна" радарна система „Кольчуга" потрапила якимсь чином до Іраку.

У Києві С. Пайфер зустрічався з цілою низкою добре йому знайомих високих посадових осіб: від голови Президентської адміністрації Віктора Медведчука і секретаря Ради національної безпеки Євгена Марчука, до голів комісій Верховної Ради, другої особи Міністерства закордонних справ Олександра Чалого, і до керівників недержавних організацій. Врешті 8 листопада він виступив перед заповненою журналістами залею на прес-конференції, де заявив: „Нам брехали".

Ні, він не ужив тих слів. Адже С. Пайфер – досвідчений дипломат, який вважає себе приятелем України. Відповідаючи на запитання кореспондента „Юкрейніан віклі" Романа Вороновича, Пайфер сказав журналістам, що деякі українські чиновники щиро й відкрито відповідали на запитання запрошених експертів, але інші давали „обманливі відповіді, ухилялись від прямих відповідей" на тему „Кольчуг".

І тут повторився стандартний сценарій, на який можна натрапити на будь-якому прошарку пост-совєтського суспільства: зовні порядні люди ухиляються від прямих відповідей або заперечують те, що говорили день чи тиждень раніше, або не дотримують слова обіцянок, і навіть безсоромно брешуть. І що ще страшніше – решта суспільства, в тому числі і засоби масової інформації, здебільшого всьому цьому потурають, або, сказавши делікатніше, ставляться до цього „з навченим вирозумінням".

В даному випадку Президент Кучма запросив американських і британських експертів приїхати до України і з'ясувати, чи продала вона Іраку „Кольчуги", і дав зрозуміти, що експертам покажуть все. Тут варто зазначити, що не усім в Україні така пропозиція подобалось. Наприклад, „старий більшовик" Георгій Крючков, голова комісії Верховної Ради з питань національної безпеки, з яким С. Пайфер також зустрічався, відверто і голосно висловлював своє обурення з приводу рішення показати американцям і англійцям українські „Кольчуги". Для Крючкова, члена Компартії з 1956 року, американці й англійці –все ще агенти „ворога нумер один".І Крючков не один такий.

Взагалі, нині на рівні влади в Україні помітний якийсь сюрреалізм, або просто розгардіяш.

На щотижневій зустрічі з пресою речник Міністерства закордонних справ (МЗС) 5 листопада інформував журналістів, що американці вирішили відкласти передання висновків своєї групи експертів. А саме в той час ці експерти передавали Україні свої висновки (разом з додатковими запитаннями, на які вони не змогли дістати ясних відповідей). Того ж дня представникові МЗС доводилось червоніти перед камерами, потведжуючи, що уряд таки дістав звіт експертів.

На своїй прес-конференції С. Пайфер призвав, що справді англо-американські інспектори також хотіли знати, як точно працює система „Кольчуга", бо якщо є така в Іраку, то вона загрожує життю американських і британських пілотів, котрі літають над Іраком. Ну, а це можна вважати державною таємницею у будь-якій країні. Знову ж американських і британських експертів запросила Україна і обіцяла все показати. Конфлікт концепцій. І ще – конфлікт гордостей. Справа в тому, що „Кольчуга", винахід мізків української „оборонки", може загрожувати гордості американської „оборонки", якою є літак-невидимка „Стелт".

Американці, в тому числі і С. Пайфер, не перестають говорити, що не знають напевно, чи Ірак має „Кольчуги", але думають, що може мати – і то не тільки тому, що є запис розмови Президента Кучми, в якій він дає згоду продати „Кольчуги" Іракові. Тим часом у засобах масової інформації і під

(Закінчення на стор. 4)

ООН одноголосно прийняла резолюцію щодо Іраку

ПАРСИПАНІ, Н. Дж. – Рада Безпеки Організації Об'єднаних Націй 8 листопада одноголосно (15-0), на здивування багатьох, прийняла резолюцію стосовно Іраку, після тривалих восьмитижневих переговорів, переконань і неузгіднень з Китаєм, Росією та Францією. Резолюція надає інспекторам необмежені повноваження і вимагає їхнього безперешкодного доступу до будь-яких об'єктів. Рада Безпеки попереджає Ірак про серйозні наслідки невиконання цих вимог. Це рішення дало змогу урядові Президента Джорджа Буша зробити кінцевий крок у намаганні роззброїти Садама Гусейна, залишаючи тільки кілька тижнів під знаком запитання, чи вирішуватиметься це мирним шляхом чи війною.

Ірак погодився виконати нову жорстку резолюцію ООН, що вимагає від Багдаду позбутися зброї масового знищення. Позитивна відповідь містилася у листі на вісьмох сторінках, який 13 листопада Генеральному секретареві ООН Кофі Анану передав іракський посол Мохамед Алдурі. Він сказав, що Ірак приймає резолюцію попри, як сказано, її поганий зміст.

Іракські часописи подають статті, що применшують значення рішень парламенту про відхилення резолюції ООН. Кореспонденти та оглядачі вважали це ознакою справжніх намірів Багдаду.

Натомість часописи наголошують на тому, що парламентарі залишили Садамові Гусейну право вирішувати чи підкорятися резолюції.

Перед цим, 12 листопада, парламент Іраку відхилив резолюцію Ради Безпеки ООН про повернення до країни військових інспекторів.

Генеральний секретар ООН Кофі Анан 13 листопада скритикував рішення іракського парламенту від 12 листопада, який відкинув резолюцію Ради Безпеки ООН про повернення до Іраку військових інспекторів. К. Анан висловив споді-

(Закінчення на стор. 3)

„Наша Україна" та Союз правих сил Росії підписали маніфест про співпрацю

КИЇВ. – 13 листопада блькок політичних партій „Наша Україна" та партія Союз правих сил (Росія) підписали Маніфест про співпрацю. Свої підписи під документом поставили провідник блькоку „Наша Україна" Віктор Ющенко та голова парляментської фракції „Союз правих сил" Державної думи РФ Борис Нємцов. Ідея підписання маніфесту виникла під час візити делегації парляментської фракції „Наша Україна" до Москви 22 жовтня 2002 року, а 13 листопада на запрошення блькоку „Наша Україна" до Києва прибула делегація СПС для підписання спільного Маніфесту.

У документі політичні сили відзначають свою ідеологічну спорідне618ність, спільне бачення економічних процесів, відданість ідеалам демократії. Партнери наголошують, що своєю головною метою вважають розбудову демократичної держави, розвиток громадянського суспільства в Україні та Росії. „Наша Україна" та СПС виступають проти формування кланово-олігархічного моделю управління державою та проти всіх форм тоталітаризму і диктатури.

Метою співпраці між „Нашою Україною" та СПС є сприяння на парляментському та урядовому рівнях поглибленню економічних і торговельних зв'язків між Україною та Росією; підтримка ініціятив та законопроєктів, спрямованих на формування взаємно сприятливого інвестиційного клімату в обох країнах; підтримка ініціятив та законопроєктів, що сприятимуть вступу України та Росії до Світової організації торгівлі; підтримка заходів, спрямованих на здійснення стратегічної мети України щодо інтеграції в Евроатлантичні структури; підтримка ініціятив, спрямованих на поглиблення зв'язків Росії з евроатлантичними структурами; сприяння на урядовому та парляментському рівнях цивілізованому та ефективному вирішенню питань заборгованости, транзиту газу, розподілу активів колишнього СРСР; забезпечення регулярного системного обміну інформацією про українців, які проживають в РФ, та росіян, які мешкають в Україні, а також сприяння законодавчому врегулюванню використання чужоземної робочої сили в обох країнах.

Ключовими напрямками співробітництва сторони називають сприяння інформаційному та культурному обмінові між двома країнами.

УНІАН

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

Україна наполягає на спростуванні безпідставних звинувачень

КИЇВ. – Україна наполягає на спростуванні безпідставних звинувачень щодо продажу „Кольчуг" Іракові, заявив 12 листопада голова адміністрації Президента України Віктор Медведчук, вперше офіційно відповідаючи на звіт американських та британських фахівців, які вивчали це питання в Україні. 5 листопада американські та британські експерти передали Україні висновки своєї праці з вивчення інформації щодо поставок „Кольчуг" в Ірак. В. Медведчук коментував кожен з 17 пунктів документу, головний зміст яких полягає у тому, що українська сторона не надала достатньо фактів, які б спростовували звинувачення. За його словами, Україна не зобов'язана доводити свою непричетність до продажу „Кольчуг" в Ірак, але готова і надалі працювати з експертами, за умови поваги до її незалежности і національної гідности. В. Медведчук підкреслив, що фахівці США і Великої Британії „не встановили жодного факту продажу або передання „Кольчуг" Іракові". Україна продемонструвала безпрецедентну відкритість і надала документи, які загрожують навіть, на жаль, національним інтересам України. В. Медведчук ще раз нагадав, що авдіозаписи розмов Президента України Л. Кучми з тодішнім головою „Укрспецекспорту" В. Малєвим (загинув навесні цього року в автокатастрофі) змонтовані і „в нас є докази, які досі не спростовані".

Уряд відмовився надати ВР текст договору про створення „газового" консорціюму

КИЇВ. – Уряд України 7 листопада офіційно відмовився надати Верховній Раді текст договору між російським ВАТ „Ґазпромом" і „Нафтогазом України" про створення Міжнародного консорціюму з управління і розвитку газотранспортної системи України. Про це сказано в повідомленні, переданому народним депутатом України Олександром Гудимою. За його словами, відмова є грубим порушенням Закону „Про статус народного депутата України" і основою для ВР вимагати виконання депутатського запиту в судовому порядку. О.Гудима також поінформував, що в посольстві Російської Федерації в Україні проходять співбесіди і узгодження з кандидатами на посаду генерального директора ще не створеного „Міжнародного консорціюму з управління і розвитку ҐТС України". Як раніше повідомлялося, 7 жовтня ВАТ „Ґазпром" і „Нафтогаз України" підписали договір про створення підприємства „Міжнародний консорціюм з управління і розвитку газотранспортної системи України". Співзасновниками підприємства будуть НАК „Нафтогаз України" і ВАТ „Ґазпром". Українська і російська сторони внесуть рівні частини коштів для його створення. Керівництво підприємством буде здійснюватися на рівноправній основі.

КИЇВ. – Новим головою Верховного Суду України став обраний 11 листопада Василь Маляренко. Як повідомили у прес-службі Верховного Суду, кандидатура В. Маляренка у першому ж турі закритого голосування набрала найбільше голосів. Всього було 4 кандидати. 61-річний В. Маляренко працює суддею упродовж тридцяти років, з яких 22 роки – у Верховному Суді України. Колишній голова Верховного Суду Віталій Бойко був звільнений з цієї посади, оскільки досяг пенсійного віку судді – шістдесяти п'яти років.

Міжнародний громадський суд дав оцінку злочинам Комуністичної партії

КИЇВ. – 12 листопада голова Українського молодіжного організаційного комітету „Нюрнберг-2" Сергій Неділько повідомив, що Міжнародний громадський суд з оцінки злочинів Комуністичної партії на території України та проти українців звернувся до державних органів України з вимогою розпочати процес про примусовий розпуск (ліквідацію) Комуністичної партії України на підставі проголошеного нею правонаступництва злочинних організацій РСДРП-РСДРП(б)-ВКПБ-КПБ(у)-КПРС-КПУ та за вчинення дій у період незалежности України. 7 листопада 2001 року політичними партіями та громадськими організаціями, зокрема НРУ, УНР, Конгресом українських націоналістів, УРП „Собор", організацією „Самостійна Україна" засновано Міжнародний громадський суд, який виніс постанову щодо КПУ. У ній Комуністична партія звинувачується, у посяганні на територіяльну цілісність і недоторканість України, проведення каральних, репресивних, терористичних акцій щодо українців та злочинів на території окупованих земель України, проведення дій, що підпадають під ознаки геноциду. У постанові є звернення до державних органів з вимогою порушення кримінальних справ проти посадових осіб та членів злочинних організацій, а також вимога до відповідних державних органів України повернути або відшкодувати власникам за знищене під час приходу до влади та керівництва Комуністичної партії майно, а у випадку їх відсутности – правонаступникам. Постановою передбачається також визнати воюючою стороною вояків ОУН-УПА, УНР, ЗУНР. У випадку відмови державних органів України у розгляді судової справи по фактах злочинів КПРС „справа буде передана до міжнародних судових органів".

Реформа української армії

КИЇВ. – Верховна Рада 12 листопада розглянула хід реформування українського війська. Аналітики стверджують, що позитивні зміни в армії є, але не такі маштабні, аби говорити про проведення якісної реформи. Основним позитивом, який відзначають аналітики у Збройних силах України, є збільшення фінансування армії. Втім, у бюджеті також передбачено утримання війська на самостійно зароблений кошт, що, на думку експерта центру дослідження армії конверсії та роззброєння В. Бадрака, дає підстави сумніватися у достатньому фінансуванні потреб армії. За словами аналітика, варто відзначити, що генералітет погодився на істотне зменшення особового складу. Вже наступного року армія має зменшитись на 24 тисячі, і до 2010 року налічуватиме 250 тисяч військових. Перехід армії на професійну основу поки йде за пляном. Втім, чи вдасться у 2015 році обійтися без призову, на думку В. Бадрака, можна буде прогнозувати лише через 2-3 роки.

Спроба Києва розвіяти звинувачення

КИЇВ. – У намаганні розвіяти звинувачення щодо утисків свободи преси в Україні адміністрація Президента 12 листопада оприлюднила лист до Ради Европи, в якому стверджується свобода висловлювання у засобах масової інформації. У листі на адресу доповідача Парляментської Асамблеї Ради Европи Гане Северинсен подано результати огляду українських ЗМІ і окремо вказано на, як там мовиться, критичні матеріяли про діяльність Президента Л. Кучми та його адміністрації. Але кореспонденти зауважують, що у звіті виявлена майже повна відсутність критики влади на національних телеканалах, які є головним джерелом інформації для значної кількости українців. Опозиція в Україні вказує на те, що надсилання місцевим органам влади листів з вказуванням на критичні матеріали в ЗМІ може сприйматися як тиск з боку адміністрації Президента.

Римо-Католицька Церква незадоволена

КИЇВ. – Римо-Католицька Церква в Україні не задоволена тим, як відбувається передання їй культових споруд державою. Про це сказав 1 листопада на прес-конференції генеральний директор релігійної місії „Карітас-Спес України" єпископ Станіслав Широкорадюк. За його словами, видані укази Президента України щодо передання церквам культових споруд, але вони не виконуються. Незважаючи на обіцянки з боку української влади, Римо-Католицькій Церкві так і не передані, костьол святого Олександра і церква святого Миколая у Києві, культові споруди в Білій Церкві, Умані. Римо-Католицька Церква має сьогодні в Україні сім епархій, понад 10 римо-католицьких єпископів, які відповідають за структуру Церкви, і понад 460 римо-католицьких священників, які відповідають за структуру і розвиток парафій в Україні.

7 листопада в Україні

КИЇВ. – День 7 листопада позначився значною політичною активністю лівих партій. Лише у столиці України річницю Жовтневої революції відзначили понад 6 тисяч осіб. Хода вулицями столиці України та віче на Европейському майдані з портретами Леніна та червоними прапорами були організовані Комуністичною партією України. Але до цих акцій приєдналося й кілька проросійських організацій. Близько тисячі прихильників Прогресивної соціялістичної партії провели неподалік власне віче, на якому провідник цієї партії Наталія Вітренко назвала комуністів та соціялістів зрадниками. Після цього вони влаштували пікетування посольства США з вимогами припинити військові погрози Іракові та вислати з України американського посла Карлоса Паскуаля. Дещо раніше активісти Української національної консервативної партії пікетували російське посольство і вимагали депортувати посла Росії в Україні Віктора Черномирдіна та вивести російське військо з Чечні.

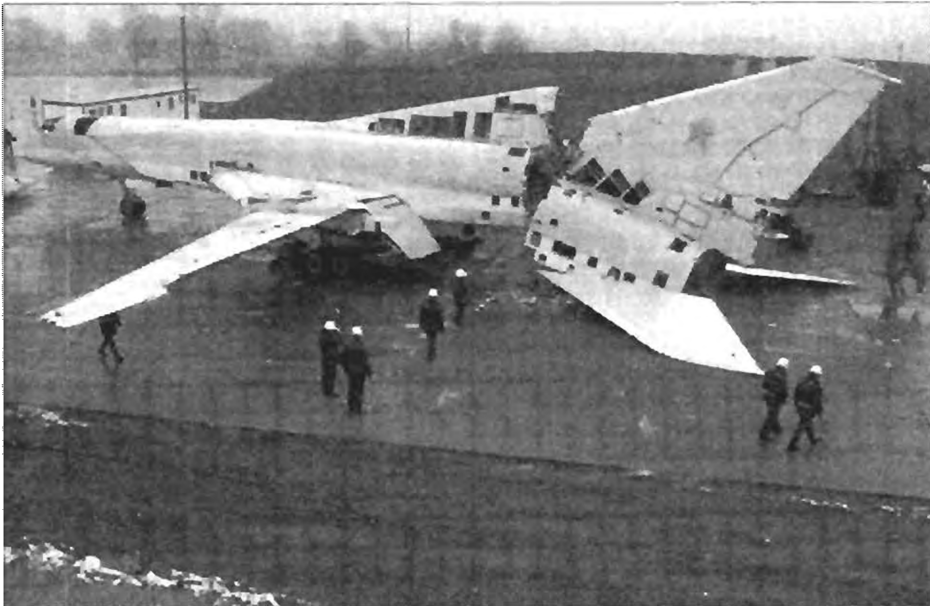
МБРР надасть 30 млн. дол. для розвитку приватного сектора

КИЇВ. – Між Україною і Міжнародним банком реконструкції та розвитку підписано угоду про позику в розмірі 30 млн. дол. – за проєктом розвитку приватного сектора в Україні, а також відповідну угоду про впровадження проєкту. Передбачається запровадження комплексу заходів, спрямованих на поліпшення регуляторного середовища для підприємств приватного сектора української економіки, створення системи навчання і перевишколу українських підприємців та менеджерів, здійснення реструктуризації приватних підприємств. До головних завдань проєкту включено збільшення кількости малих і середніх приватних підприємств в Україні та їх частки у національному ВВП, зменшення видатків для реєстрації та започаткування бізнесу в Україні, збільшення обсягів інвестицій, зокрема чужоземних, у приватний сектор. Для набрання чинности проєктом необхідна його ратифікація Верховною Радою.

Касетний скандал зрежисований всередині України

КИЇВ. – Голова українського парляменту Володимир Литвин в інтерв'ю українській службі Бі-Бі-Сі сказав, що, на його думку, „касетний скандал" був зрежисований і втілений не чужоземними розвідками, а силами всередині України. Такий висновок можна зробити, проаналізувавши усі події в Україні. В. Литвин зокрема сказав: „Це величезна акція, яка була задумана і здійснена політиками всередині України. Я не можу погодитися і сприйняти розмови, що це було інспіровано якимись розвідками, щоб поставити Україну на коліна. Такі заяви не витримують елементарної політичної аналізи". Голова ВР також висловився за те, щоб були оприлюднені розмови усіх, хто бував у кабінеті Президента. На превеликий жаль, зараз є вибірковий підхід і вибіркове прагнення скомпромітувати і знищити певних людей. „А це ще раз наводить на думку, що це була замовна акція. І треба віддати належне: вона була здійснена добре", – сказав голова українського парляменту.

За повідомленнями інформаційних агентств

Останній український стратегічний бомбардувальник ТУ-160 був знищений 12 листопада на військовому летовищі недалеко від Полтави. У цей день почалася ліквідація також важких бомбардувальників ТУ-22М3 у рамках угоди, підписаної 25 листопада 1993 року між Україною і США про надання допомоги Україні в ліквідації стратегічної ядерної зброї і запобіганні поширення зброї масового знищення. Усього протягом двох з половиною років плянується знищити 31 машину ТУ-22. Фінансування ліквідації здійснюється американським урядом. У 1996 - 1999 рр. Україна ліквідувала 29 літаків ТУ-160 і ТУ-95МС і 487 крилатих ракет повітряного базування класи Х-55. За домовленістю між Україною і Росією, останній передані три ТУ-95МС, вісім ТУ-160 і 581 крилата ракета повітряного базування. Два бомбардувальники ТУ-95МС були переустатковані в літаки-розвідники, а ще два ТУ-160 і ТУ-95МС стали музейними експонатами. *Фото УНІАН*

7 листопада в Києві біля американського посольства відбулася акція, проведена прихильниками Проґресивної соціалістичної партії України (ПСПУ), учасники якої принесли труну, що символізує поховані Сполученими Штатами Америки надії світового соціалізму.
Фото УНІАН

Суддя Ю. Василенко порушив ще одну кримінальну справу проти Кучми

КИЇВ. –13 листопада суддя Апеляційного суду Києва Юрій Василенко порушив ще одну кримінальну справу проти Президента України Леоніда Кучми за ознаками злочину, передбаченого ч. 2 ст. 382 Кримінального кодексу України (невиконання судового рішення). Про це суддя повідомив цього ж дня на прес-конференції.

За словами Ю. Василенка, приводом для порушення цієї кримінальної справи стало непідписання Л. Кучмою законів про Кабінет Міністрів України та про тимчасові слідчі комісії Верховної Ради. (Як повідомлялося, 15 жовтня ц. р. суддя Ю. Василенко порушив кримінальну справу проти громадянина України Л. Кучми за фактами зловживання службовим становищем, отримання хабарів та скоєння злочинів проти життя людини (всього за 11 статтями Кримінального кодексу). Цією ж постановою суддя Апеляційного суду зобов'язав Л. Кучму у п'ятиденний термін підписати закон про Кабінет Міністрів України (щодо цього закону Президент застосував вето у лютому 2002 року) та закон про тимчасові слідчі комісії Верховної Ради України (який Президент не підписує упродовж двох років)).

Ю. Василенко повідомив, що постанову відносно порушення ним цієї кримінальної справи він направив до Генеральної прокуратури України з тим, щоб вона виконала досудове слідство.

Водночас, відповідаючи на запитання, чи не буде ця постанова оскаржена Генпрокуратурою у вищій інстанції, Ю.Василенко зазначив, що оскаржити її можна у касаційному порядку, але це не означає, що Генпрокуратура не повинна проводити розслідування. Крім того, суддя Ю.Василенко повідомив, що в разі, якщо буде доведено, що Президент Л.Кучма не виконав судове рішення, Верховний Суд України повинен буде прийняти рішення про його звільнення. Після цього, зазначив суддя, Л.Кучма „стане звичайним громадянином України“ і проти нього будуть діяти відповідні закони, зокрема ті, за якими проти нього було порушено першу кримінальну справу.

Ю. Василенко також зазначив, що йому покищо важко сказати, чи може Президент оскаржити порушення проти нього другої кримінальної справи, бо це має з'ясувати Конституційний суд України.

УНІАН

Олександер Мороз перебуває у США

ВАШІНҐТОН - У столиці США перебуває один з провідників української опозиції Олександер Мороз. 12 листопада він виступив в Інституті Карнеґі, який офіційно запросив провідника українських соціялістів. Тут були також колишній посол США в Україні Вільям Мілер, майор Микола Мельниченко. Олександер Мороз позитивно відзначив позицію керівництва США та европейських держав, які пішли на ізоляцію Президента Л. Кучми, але намагаються підтримувати народ України і не ставити його заручником однієї особи. Американську сторону цікавило, чи достатньо сильна опозиція, щоб добитися зміни влади в Україні, чи вдасться це зробити до 2004 року.

13 листопада Олександер Мороз провів зустрічі в Державному департаменті США, в Сенаті та Палаті представників, в Раді національної безпеки США.

Радіо „Свобода“

ООН одноголосно...

(Закінчення зі стор. 1)

вання, що уряд Садама Гусейна погодиться зі запропонованим Організацією Об'єднаних Націй пляном відновлення інспекцій іракських об'єктів.

За словами К. Анана, міжнародне співтовариство очікує, що Ірак виконає резолюцію, ухвалену одноголосно Радою Безпеки ООН та підтриману Лігою арабських держав. Рішення про непокору Іраку було прийняте на спеціяльній сесії іракського парляменту, скликаній президентом Садамом Гусейном 11 листопада, яка розглянула відповідь Багдаду на нову резолюцію ООН, котрою визначено жорсткі умови дальших інспекцій з озброєнь. Аналітики вважають, що Садам Гусейн скликав засідання парляменту з метою надати більшої законности будь-якому рішенню. Голова іракського парляменту назвав цю резолюцію порушенням суверенітету Іраку.

Однак, в кінці спеціяльної сесії, на якій обговорювалось це питання, парлямент Іраку погодився, що остаточне рішення має приймати Садам Гусейн. Останнє слово залишається за Радою революційного командування Іраку на чолі зі Садамом Гусейном. Депутати заявляють, що підтримають рішення президента, яким би воно не було.

Міністер закордонних справ Іраку Наджі Сабрі, промовляючи в Каїрі 9 листопада перед початком надзвичайної зустрічі країн Арабської Ліґи, заявив у відповідь на одностайно схвалену резолюцію Ради Безпеки ООН, що пляни США про напад на Ірак зруйновано. Одначе Ліґа арабських держав закликала Багдад підкоритися. За словами міністра закордонних справ Єгипту Ахмеда Магера, „ця резолюція відкриває шляхи – покінчити зі ситуацією, яка всім завдавала шкоди“.

Крім того, міністри закордонних справ Ліґи арабських держав закликали Раду Безпеки Організації Об'єднаних Націй не застосовувати резолюцію щодо роззброєння Іраку як підставу для початку воєнної дії. У заяві, оприлюдненій у Каїрі 11 листопада, міністри звернулися до ООН зі закликом про участь представників арабських держав у групах інспекторів із роззброєння Іраку. У лютому вони мають подати Раді Безпеки ООН остаточний звіт про дотримання Іраком резолюції ООН.

Попередні групи інспекторів звинувачували іракську владу у тому, що вона приховує матеріяли від інспекцій. Остання інспекція проводилась в Іраку у 1998 році.

Іракська газета, власником якої є син Садама Гусейна, гостро скритикувала Сирію, назвавши її зрадницею Іраку, за те, що вона підтримала резолюцію ООН. Перші інспекції ООН зі зброї мають розпочатися в Іраку через 9 днів.

Ірак до 15 листопада має підтвердити, що виконає умови резолюції і впродовж місяця має заявити про наявність будь-якої хемічної, біологічної чи ядерної зброї. В іншому разі можлива військова акція проти Іраку.

Росія заявила, що голосування в ООН відкинуло загрозу війни, і що мирне вирішення конфлікту тепер залежить від готовности Іраку співпрацювати.

Х. Ф.

АМЕРИКА І СВІТ

Новий звукозапис голосу Осами бен Ладина

ВАШІНҐТОН. – 12 листопада арабський сателітний телеканал „Аль-Джазіра" передав звуковий запис заяви, яку приписують міжнародному терористові Осамі бен Ладенові. У цій заяві людина, яка називає себе бен Ладеном, погрожує усім союзникам США новими терористичними акціями. Ця людина привітала недавню серію терористичних акцій на острові Балі, у Ємені та Кувейті, а також захоплення заручників у Москві. Фахівці Центральної розвідчої служби поки що не з'ясували, чи дійсно це голос бен Ладена. Вони підкреслюють можливість невірности звукозапису, як це було з багатьма іншими. Ще й досі не відомо, чи живий головний міжнародний терорист. Американські офіційні чинники кажуть, що голос звучить, як бен Ладена, і, що звуковий запис може бути доказом його нової появи. Деякі американські чинники переконані, що Осама бен Ладен загинув.

Китай обирає нових керівників

ПЕКІН. – В місті, де відбувається з'їзд Комуністичної партії Китаю, спостерігається дедалі більше ознак того, що країна наближається до найбільшого за останні десять років періоду зміни провідників держави. Дві тисячі делегатів проводять засідання за закритими дверима. З'явились перші, чіткі ознаки того, що керівники Комуністичної партії Китаю збираються подати у відставку для того, щоб поступитись місцем новому поколінню. Деякі делегати твердять, що в списку кандидатів на членство в ЦК Компартії Китаю поміж вищих керівників згадується лише віце-президент Ху Дзінтао.

Пропозиція ООН для об'єднання Кипру

НЬЮ-ЙОРК. –Генеральний секретар ООН Кофі Анан запропонував провідникам грецької та турецької громад Кипру плян об'єднання острова. Цей плян передбачає створення єдиного уряду, який керуватиме двома рівноправними державами-складовими. За основу пляну взята модель Швайцарії та її кантонів. На міжнародній арені Кипр має бути представлений єдиним урядом. Кипр був розділений на греко-кипріотський південь та окупований Туреччиною північ у 1974 році – після вторгнення на острів турецьких військ. Туреччина тоді направила свої війська після невдалої спроби приєднати острів до Греції.

В Йорданії ісламісти вчинили перестрілку з поліцією

АМАН, Йорданія. – Між силами безпеки та озброєними ісламістами спалахнули бої. У ніч з 11 на 12 листопада бої тривали у місті Маан. Урядові війська розшукують групу ісламістів, які влаштували в 10 листопада перестрілку з поліцією, внаслідок якої загинули четверо людей. Під час нічної дії гелікоптери йорданської армії скидали бомби на лісові ділянки, де, за припущеннями переховуються озброєні екстремісти. У місті Маан були зруйновані будинки, які належали двом ісламським активістам. Інформації про людські втрати поки що немає.

Дж. Сорос звинувачений у фінансових махінаціях

ПАРИЖ. – Американський мільярдер Джордж Сорос та ще троє осіб постали перед судом у Франції за звинуваченням у фінансових махінаціях. За даними слідства, у 1988 році вони збагатилися майже на 11 мільйонів долярів внаслідок продажу акцій французького банку „Сосієте Женераль". Ця дія була проведена перед оприлюдненням повідомлення про перекупку банку. Прокуратура розслідувала цю справу протягом 14 років. Багато країн, втягнутих у цей скандал, з небажанням надавали французькій владі необхідні документи. Суд триватиме до 20 листопада.

У Чечні висаджено у повітря будинок терористки

ҐРОЗНИЙ, Чечня. – У чеченському місті Ачхой-Мартан у ніч на 1 листопада висаджено в повітря будинок, в якому мешкала Асет Гішнуркаєва – одна з терористок, що брали участь в захопленні заручників у театральному комплексі в Москві. Глава адміністрації Ачхой-Мартанівського району Шаміль Бураєв повідомив, що озброєні люди у камуфльованій формі вивели з будинку двох жінок і двох дітей, посадили їх до машини і відвезли на значну відстань від будинку. Потім пролунав вибух Ш. Бураєв пов'язує це з тим, що А. Гішнуркаєва брала участь у захопленні театрального центру. Він не виключає, що у московській терористичній акції могли брати участь ще декілька чоловіків з цього регіону.

Відбудуться повторні вибори у Сербії

БЕЛҐРАД, Югославія. – Голова парляменту Сербії Наташа Мічич 6 листопада призначила повторні президентські вибори на 8 грудня. Вибори буде проведено згідно з новим виборчим законом, який ухвалено 5 листопада. Основною новиною в ньому є факт, що обрання президента не обумовлюється участю в другій турі більше від половини електорату, як це було досі. На виборах, які відбулися 29 вересня й 13 жовтня, президента не обрано саме через те, що в другому турі проголосувало менше половини виборців. Окремі газети повідомляють, що сербська правляча коаліція підтримає президента Югославії Воїслава Коштуницю у разі, якщо він буде кандидувати.

Ізраїль звинувачує Я. Арафата

ЄРУСАЛИМ. – Ізраїль покладає на Ясира Арафата особисту відповідальність за терористичний акт, скоєний в ніч 10 на 11 листопада на „кібуц Мецер", що на кордоні зі Західним берегом Йордану. Палестинець убив п'ятьох осіб, включно з жінкою і двома маленькими дітьми. Семеро осіб поранені. Убивця зміг утекти. Відповідальність за напад узяло на себе угруповання „Бригади мучеників Аль-Акси". У відповідь ізраїльські гелікоптери обстріляли ракетами завод металоконструкцій у центрі міста Газа. Знищено одну з майстерень, де виробляється зброя і вибухівка.

За матеріялами ЗМІ

Між США...

(Закінчення зі стор. 1)

час прес-конференції Пайфера почали з'являтись здогади, що, може, це Росія продала „Кольчуги". Так що у цьому сюрреалістичному сюжеті можна думати, що Сполучені Штати тиснуть на Україну в надії, що вилізе шило з мішка. А Україна льояльно мовчить.

Американські й англійські інспектори, говорив Пайфер, дійшли висновку, що хоч Україна має систему контролі над експортом зброї, її можна обійти, і українська сторона не дала переконливих доказів, що так не сталося, що країна, яка купила „Кольчуги" для себе, згодом не відпродала їх іншій країні. Отже, криза довіри – між стратегічними партнерами.

Але Америка запевняє, що не хоче зривати партнерства з Україною. Заступник Державного секретаря С. Пайфер і посол США в Україні Карлос Паскуаль підкреслювали під час зустрічі з журналістами, що стабільна, демократична Україна є в інтересі Сполучених Штатів. Вони висловили надію, що Україна візьме участь у празькій конференції НАТО, вони стверджували, що недавня візита міністра оборони Володимира Шкідченка до Вашінґтону була дуже корисною, і врешті оголосили нову програму американських ґрантів для незалежних засобів масової інформації в Україні.

Перед приїздом до Києва С. Пайфер і посол К. Паскуаль взяли участь у Варшаві в другій зустрічі польсько-американсько-української ініціятиви співробітництва (PAUCI). Ця ініціятива була організована 1999 року, як засіб передання Україні польського досвіду розвитку. С. Пайфер доводив, що Сполучені Штати далі вважають цю ініціятиву взаємнокорисною.

Все це співзвучне з редакційною статтею газети „Вашінгтон пост" того ж 8 листопада, коли С. Пайфер зустрічався з журналістами. „Допомогу Україні не можна припиняти,-доводила газета. – Але вона має бути скерована у сторону розбудови поміркованих політичних рухів, які пробують мирним способом усунути пана Кучму і його поплентачів".

Усі ми знаємо, що Вашінгтон також не говорить „одним голосом". Журналіст Володимир Ар'єв, який поїхав до США на вибори, писав у „Дзеркалі тижня" від 9 листопада: „Говорячи про економіку, представники республіканської адміністрації цілком прозоро натякали, що Україні слід задуматись над зміцненням взаємин із Росією, до якої з симпатією ставляться і 'слон'-батько і 'слон'-син (колишній і теперішній президенти Буши), і радник президента з питань безпеки Кондоліза Райс". Ар'єв також звернув увагу на те, що коли США „звинувачували російські підприємства у поставках Іракові комплектуючих частин для зброї, санкції запровадили не проти країни, а проти підприємств". Цікаве спостереження. Це як у тому анекдоті: між гризунами хом'яком і щуром немає різниці, але у хом'яка є кращий „пі-ар" (public relations).

Аналогічно, у Президента Путіна кращий „пі-ар", ніж у Президента Кучми. І це за умов, що протягом останніх місяців Президент Кучма серйозно оновив і посилив свою команду „іміджмейкерів". Вона включає „шефа штабу" – самовпевненого й амбітного Віктора Медведчука (якого партія Об'єднаних соціал демократів дістала мізерні результати у виборах до Верховної Ради); його молодого заступника, успішного бізнесмена і політика Валерія Хорошковського (якого партії „Озимого покоління" взагалі не вдалось перескочити чотиривідсотковий перелаз до Верховної Ради); перша особа, батько і теоретик українського „пі-ару" Георгій Почепцов; голова нового Головного управління інформаційної політики Сергій Васильєв; „месія" пост-совєтської української журналістики, засновник агентства УНІАН і газети „День" Володимир Рубан.

Тож як слід вважати їхню працю для Президента – вдалою чи невдалою? Це залежить від точки зору: якщо це погано, що між Україною і США наявна криза довіри, тоді невдалою; якщо ж це добре, що стосунки між Україною й США погіршились – значить, їхні заходи треба вважати вдалими. Зрештою, і в Україні, і в Сполучених Штатах далеко не усім до вподоби близькі, безпосередні, стратегічні українсько-американські стосунки.

Україна посіла 133 місце за рівнем економічної свободи

НЬЮ-ЙОРК. – Україна за підсумками 2002 року посіла 133 місце серед 156 країн світу за рівнем економічної свободи. Індекс щороку поновлюється організацією „Heritage Foundation" і газетою „Wall Street Journal".

Як повідомляє електронна "Газета. ru", найвільнішою економікою в світі автори нового дослідження вважають гонконгівську. Далі йдуть Сінґапур, Люксембург, Нова Зеляндія й Ірляндія. США поділяють 6-8 місця з Данією й Естонією. Замикають першу десятку Австралія і Великобританія.

Нижчу оцінку виставлено Північній Кореї, яка замикає таблицю. Трохи вище за неї стоять Куба і Зімбабве, в останній десятці також Білорусь, Узбекистан і Туркменія. Казахстан опинився на 122-ій позиції, Росія - на 136-ій. Посилаючись на Світовий банк, укладачі нового індексу нагадують про наявність прямого взаємозв'язку між рівнем економічної свободи країн світу і добробутом їх населення.

УНІАН

У справі обману в галузі забезпечення слідство завершене звинуваченням

Спільне розстеження штату Нью-Джерзі і УНСоюзу

ПАРСИПАНІ. Н. Дж. – 8 листопада Відділ кримінальної юстиції штату Нью-Джерзі – Бюро прокуратури в справах обманів у ділянці забезпечення (New Jersey Division of Criminal Justice – Office of Insurance Fraud Prosecutor) отримало звинувачення на адресу Йосифа Бінчака, колишнього продавця забезпечень (страху-вання) для Українського Народного Союзу. Його звинувачували в крадежі, підробі підписів і фальсифікації документів семи клієнтів – з наміром привласнити гроші з їхніх пенсійних фондів.

Це звинувачення було оприлюднене після майже дворічного розстеження в штаті Нью-Джерзі. Український Народний Союз почав це розстеження в 2001 році, коли виявив деякі підозрілі дії щодо двох трансакцій, до яких був причетний Й. Бінчак.

Виявлені акти спонукали до тісної співпраці між штатом Нью-Джерзі і Українським Народним Союзом, яка була завершена згаданим вище звинуваченням, датованим днем 8 листопада. Предсідник УНСоюзу Стефан Качарай заявив: „Ті факти крадежу і обману є жалюгідними, гидкими. Ми вдячні штатові, що завдяки нашій активній співпраці ми вийшли на шлях правосуддя".

Розстеження почалося після того, як один з членів УНСоюзу звернув увагу на незвичну, нетипову трансакцію, віддзеркалену у періодичному звіті щодо пенсійного конта. УНСоюз негайно повідомив про це керівників департаменту забезпечень штату Нью-Джерзі. Виходячи з підозри до тієї нетипової трансакції, УНСоюз розпочав детальну внутрішню ревізію, в результаті якої було виявлено, що в період від листопада 1996 року до листопада 2000 року Й. Бінчак нелеґально перевів понад 600,000 долярів з контів семи клієнтів на інші конта, використовуючи при цьому фіктивні компанії та підроблені підписи і документи.

С. Качарай підкреслив: „Важливо зауважити, що жодний член Українського Народного Союзу не постраждав фінансово, бо УНСоюз відразу і повною мірою відшкодував тим сімом членам їхні втрати. УНСоюз зробив цей надзвичайний крок, виходячи зі своєї незмінної відданости членству, котра випливає зі самого братського характеру нашої організації. Нам дуже шкода, що цих декілька членів зазнали таких переживань, і ми зробимо все, щоб у майбутньому відданість наших членів не була захитаною". Предсідник С. Качарай також сказав, що всі семеро членів активно співпрацювали зі слідчими від штату Нью-Джерзі.

Ця справа доводить потребу всім нам знаходити час, щоб послідовно перевіряти фінансові звіти щодо усіх без вийнятку банкових чи забезпеченевих рахунків. Клієнт є першою лінією оборони проти обманів цього типу, – підтвердив предсідник УНСоюзу.

Обман у галузі забезпечення (страхування) є надзвичайно серйозним злочином. Експерти в ділянці забезпечення доводять, що кошти, одержані у висліді обманів, становлять понад 90 мільярдів дол. щорічно в США. Як і всі інші забезпеченеві корпорації, Український Народний Союз дотримується традиційних стандартів, які дозволяють уникнути крадежів і обманів. Проводяться внутрішні ревізії, зовнішні перевірки незалежними експертами (CPA) і чергові перевірки службовцями наглядових агенцій штату Нью-Джерзі. Все ж таки, виходячи з висновків цього слідства, УНСоюз негайно запровадив додаткові процедури перевірок, щоб запобігти випадкам, коли гроші УНСоюзу або окремих його членів можуть бути нелеґально переведені на інші рахунки.

Додатково до кримінальної справи проти Йосифа Бінчака, веденої прокуратурою штату Нью-Джерзі, Український Народний Союз почав цивільний суд проти Й. Бінчака, щоб відшкодувати заподіяні ним збитки. В 2001 році Український Народний Союз вже виграв один суд проти Йосифа Бінчака і двох фірм, котрих він є власником і котрі грали ролю в крадежі грошей від семи членів УНСоюзу.

„Те, що ми виграли один суд, було важливим кроком до повернення втрачених фондів. Ми постійно працюємо зі штатом і його представницькими органами, і Український Народний Союз послідовно здійснюватиме свій намір відшкодувати від майна Й. Бінчака всі наші втрати", – сказав С. Качарай.

Й. Бінчак працював в Українському Народному Союзі від 1992 року до 2000 року. В жовтні 2000 року він був звільнений з праці, але з причини, не пов'язаної з цією справою. Ліцензію Й. Бінчака на право працювати продавцем забезпечень (страхування) скасував Департамент у банкових і страхувальних справах штату Нью-Джерзі в липні цього року.

„Щоб не заважати проведенню слідства, Український Народний Союз не виступив ні з якою формальною заявою у цій справі, аж після того, як 8 листопада прокуратура надала кримінальне звинувачення проти Й. Бінчака, – сказав С. Качарай. – Ми продовжуватимемо подавати інформації для наших членів і громади на підставі порад від наших адвокатів".

Розгляд кримінальної справи проти Й. Бінчака був призначений Вищим судом повіту Морис, штату Нью-Джерзі.

Звернення предсідника УНСоюзу

Дорогі члени УНСоюзу!

Нещодавно штат Нью-Джерзі оприлюднив звинувачення проти Йосифа Бінчака, колишнього продавця забезпечень для Українського Народного Союзу. Його звинувачують в крадежі, підробі підписів і фальсифікуванні документів протягом декількох років – з наміром обманним чином привласнити гроші з пенсійних фондів семи членів Українського Народного Союзу.

Вже майже два роки Український Народний Союз без розголошення співпрацює з відповідними юридичними структурами штату Нью-Джерзі, щоб зібрати докази про ті факти крадежу, і ми безмежно вдячні, що всі ті семеро членів УНСоюзу повною мірою співпрацювали зі слідством.

Хоча УНСоюз є задоволений, що слідство завершилося звинуваченням, ми також є дуже приголомшені тим, що сталося. Йосиф Бінчак працював для Українського Народного Союзу понад вісім років. Він користувався довір'ям і повагою серед працівників нашої організації. Ми тяжко працюємо, щоб розбудувати довір'я в нашій громаді, і віримо, що „наш" нас не обдурить. Й. Бінчак глибоко порушив це наше довір'я.

Жодний з тих семи членів Українського Народного Союзу не постраждав фінансово, бо УНСоюз відразу і повністю відшкодував їхні втрати. Ми є глибоко віддані нашим членам, ця відданість випливає з братського характеру Українського Народного Союзу, тому вживемо найрішучіших заходів, щоб назавжди унеможливити будь-які втрати з боку наших членів.

В результаті дуже тонко випрацюваної обманної схеми, яка не звернула на себе ніякої особливої уваги і пройшла попри внутрішні і незалежні зовнішні ревізії і наглядачів, і перевірки штату Нью-Джерзі, підписи на квитанціях виплати були підроблені, зіставлення рахунків були зфальсифіковані і в цей спосіб пенсійні фонди були нелеґально переведені на інші конта.

В Америці обман у галузі забезпечення є явищем епідемійним. Хоч як добре один одному довіряти, ми водночас мусимо пам'ятати мудру українську приповідку: „Береженого Бог береже". Ця справа підкреслює потребу, щоб всі члени Українського Народного Союзу вчасно і послідовно перевіряли не лише їхні інформації від Українського Народного Союзу, але також всі інші їхні фінансові папери – наприклад, банкові та інвестиційні документи. До речі, УНСоюз почав розгляд цієї справи після того, як один з наших членів зателефонував до Головної канцелярії, шукаючи пояснення щодо нетипової трансакції в пенсійному фонді.

Тому що слідство продовжувалося, ми не могли раніше поділитися цими інформаціями з нашими членами. Але тепер, після отримання звинувачення проти Й. Бінчака, ми подали інформації, котрі ви можете прочитати в обох наших тижневиках.

Протягом 108 років своєї діяльности Український Народний Союз створив міцну спадщину успіхів і довір'я, і тому це нещодавне порушення нашого довір'я є гідне глибокого жалю. Ми маємо надію на повне відшкодування грошей і віримо, що цей злочин буде належним чином покараний.

З братським привітом –

Стефан Качарай,
предсідник УНСоюзу

Голодомор знову в центрі уваги

Із початком 70-ліття Великого Голоду в Україні заворушилися різні чинники українського життя, щоб цю пресумну річницю відзначити гідно та урочисто. Але тут йдеться не тільки про ще одне відзначення, про ще одну „академію" чи урочисту Богослужбу із найвищими церковними достойниками, а про те, щоб, вкінці, як уряд України, так і увесь світ визнали цей нечуваний в історії людства геноцид, що зустрів український нарід, та засудили тих, хто за цей злочин є відповідальним. Як відомо, досі цей злочин не є засуджений і не визнаний міжнародними чинниками, хоча ще в 1988 році Конгресова комісія США, яка проводила розпитування та розсліди відносно Голодомору, ствердила беззастережно, що цей злочин було вчинено на те, щоб знищити український нарід. Минає п'ятнадцять років від того часу, а ніхто не приклав руки, щоб принаймні частинно причинитися до такого визнання злочину, що його мав на совісті тодішній совєтський уряд, а поруч із ним ціла західня низка держав, провідники яких добре знали про штучний голод, переведений для знищення цілого народу, а нічого не зробили для засудження винних.

Тепер, коли наближається до круглої дати від того нечуваного злочину, маємо цілий ряд зізнань очевидців, цілий ряд книжок, що подають точно і беззастережно факти із цього геноциду, який застосовано з повним усвідомленням його наслідків.

Все ще живуть люди, які 70 років тому були малими дітьми, але пережите ними було таким вражаючим і жахливим, що не стерлося з їхньої пам'яті і дає їм можливість принаймні на закінчення життя записати свої свідчення. Але не тільки свідчення про голод, який змушував навіть до людоїдства, записали колишні діти. Читаємо серед джерельних матеріялів також про інші наслідки цього нечуваного голоду, про які може досі ми й не дуже знали. Появилася книжка „Під чорним тавром" Б. Ткаченка, з якої довідуємося, що на Лебединщині, звідкіля автор походить, померло в роках голоду 218 тисяч на поворотний тиф, 147 тисяч – на плямистий, а 114 – на черевний. Значить, доведеться до безкінечної маси населення, що вмирала від голоду, дораховувати тих, що наслідком голоду не мали стійкости до недуг, котрі косили їх тисячами. А тимчасом не рідко медичним працівникам забороняли подавати медичну допомогу хворим.

Усі книжки, усі зібрані науковими чинниками матеріяли явно доводять розміри злочину над українським народом, який за різними оцінками винищив від семи до десять мільйонів населення. Сім до десять мільйонів? Чи здаємо собі справу із сили і величини такого злочину, що був переведений з ясно поставленою ціллю? Як стверджують дослідники, число жертв у цій справжній війні проти селянства перевищувало загальну кількість загиблих у всіх країнах під час Першої світової війни.

Чи ми сьогодні здаємо собі справу із цих фактів і чи робимо все можливе, щоб ці факти були відомі цілому світові та щоб цей світ визнав і зрозумів розмах цього злочину проти українського населення? Здається, що тут треба акції кожного і кожної із нас у цьому 70-річчі найбільшої трагедії, яка зустріла Україну. Треба усіми засобами, не однією Панахидою освідомити світ про це, що сталося і довести до широкого та відповідального реагування на те, що зустріло наш народ.

СВОБОДА

Пам'ятаймо про Україну!

Видає Український Народний Союз SVOBODA Published by the Ukrainian National Association

FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510, UNA Fax: (973) 292-0900
E-mail: svoboda@att.net Web-site: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Передплата на рік $55.00, на півроку - $35.00. Для членів УНСоюзу $45.00 річно, на півроку - $30.00. За кожну зміну адреси - $1.00. Чеки і грошові перекази виставляти на "Svoboda".

Головний редактор —Ірена Яросевич
Редактори: Ольга Кузьмович, Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

Адміністрація „Свободи"
Адміністратор Володимир Гончарик (973) 292-9800 (дод. 3041)
Керівник відділу оголошень
Марійка Осціславська (973) 292-9800 (дод. 3040)
Передплата – Марійка Пенджола (973) 292-9800 (дод. 3042)

ПРО ЦЕ І ТЕ

Про ціну книжки

Цьогорічний форум видавців, що відбувся у Львові у вересні, викликав широке зацікавлення і признання нечисленних відвідувачів зі США та Канади. Але поруч із признаннями та подивом, яку велику кількість зацікавлених цей форум здобув, читаємо у репортажі відомої поетеси та письменниці Ліди Палій дуже сумне ствердження, а радше запитання – скільки із великого числа відвідувачів форуму (а було їх понад 40 тисяч!) могло купити ці книжки при сучасному стані заробітків чи пенсій для людей старших віком. Але все ж, не зважаючи на цей прикрий факт, як приємно прочитати у звідомленнях про таке широке зацікавлення книжками і бажання мати можливість їх купувати.

Здається, що у тому бажанні читати, Україна сьогодні стає вийнятком, бо читання книжок, на папері видрукуваних, починає бути вже „застарілим" звичаєм. Та ж електронні системи комунікації дозволяють їх читати на екрані, не купуючи книжок. Багато із нової міжнародної літератури можна купити також у формі плівок чи лазерних дисків та слухати їх спокійно, наприклад, ведучи авто.

Недавно один зі знайомих молодшого покоління зі захватом розповідав мені як слухає Гемінґвея, проводячи автом до праці, і навіть на думку йому не спало, щоб цю книжку випозичити чи купити та читати її „на папері". Розуміється це також дешевий спосіб псевдо- читання.

Але дешевшу книжку можна також легким способом дістати. Ось іду вулицями Нью-Йорку і потрапляю на одних із бічних ходів Бродвею. А там, столик біля столика, тісно заставлені книжками, а на кожному великий напис: „Кожна книжка - 1 доляр". Біля столиків раз-у-раз затримуються цікаві перехожі та переглядають книжки. Часом один або другий назбирає декілька цікавих та іде платити за них до крамниці, бо ж ціна більш, ніж доступна.

Але в Нью-Йорку можна найти ще доступнішу ціну книжки. Перед кількома днями мою увагу привернуло двоє старших осіб, що пильно розглядали щось у чорних мішках на сміття, складених на краю хідника.

Коли приглянулася ближче, то зі здивуванням завважила, що вони перекидають стоси книжок, що „хтось" викинув на сміття. Було там багато т. зв. професійних – із правничих студій, але поруч – популярні романи та новелі таких авторів як Гемінґвей чи Гельсворті. Видно, помер якийсь старий віком читач справжніх книжок, а його нащадки повикидали все, що їм вже не знадобиться.

Бідні, бідні „залишки" минулого, що їх вже тепер ніхто не потребує. Із цією сумною картиною, що залишилася перед моїми очами, ще раз пригадалися звідомлення із книжкового форуму у Львові. Там є читачів без ліку, але немає грошей купити книжку, а тут книжок вже ніхто не потребує, бо їх заступає комп'ютер, плівка чи фільм.

Дивний цей сьогоднішній світ.

О-КА

У скандалі з „Кольчугами" Росія триматиметься осторонь

ПРАГА. – „Російські урядовці офіційно триматимуться від скандалу України з „Кольчугами" якомога далі", – прогнозували експерти позицію Росії під час розгляду 11 листопада в Нью-Йорку комітетом Ради безпеки ООН санкцій щодо Іраку, зокрема можливих поставок Україною в Ірак радарних систем „Кольчуга" в обхід вимогам ООН.

„Російські урядовці приватно висловлюватимуть співчуття Україні", – заявив в інтерв'ю Радіо „Свобода" відомий російський військовий експерт Павло Фельгенгауер. На його думку, якби санкції ООН діяли насправді, то в Іраку сьогодні не було б жодного працюючого вертольота, літака чи радарної установки. Україна ж опинилася у центрі збройного скандалу лише через те, що „потрапила на гачок": "Україна зараз попалась. Але наші розуміють, що в будь-який момент це може статись також і з ними. Поки Путіна називають другом, то про російські пригоди в тому ж роді ніхто говорити не буде", – сказав П. Фельгенгауер.

Військовий експерт вважає, що саме розмова в кабінеті Президента Л. Кучми змусила американців і британців зайнятися безпосередньо „Кольчугами": „Записали його давно, але тут операція американців в Іраку має розпочатися, і мабуть Л. Кучма їм не дуже до вподоби. Мені відомо з досить вірогідних джерел, що про різні поставки зброї, до яких причетні Росія і Україна, у Вашінгтоні та в комітеті ООН добре знали й раніше. В середині 90-их років до Іраку всупереч усім санкціям продали бойові вертольоти Мі-24." Звідки їх поставили невідомо, але, за моїми даними, їх збирали російські фахівці з Москви. Так що історія з поставками до Іраку давня".

Щодо тези України про те, що „Кольчуги" вона продавала, але до Ефіопії, П. Фельгенгауер каже: „Гадаю, що „Кольчуги " потрапили не до Ефіопія, а до Іраку. Ефіопія воює з Еритреєю, яка має лише 4 винищувачі МіГ-29. Щоб їх виявити, три „Кольчуги" не потрібні, тим більше що МіГ-29 ловлять звичайним радаром".

Експерт вважає, що при гіпотетичному виявленні „Кольчуг" в Іраку експерти визначать, чи є ці радарні системи саме українськими: „Експерти, звісно, це можуть визначити, якщо матимуть таке завдання. Це залежить від того, хто буде президентом в Україні, хто буде президентом у Росії та які існуватимуть відносини. Якщо спецслужби прогавили, не змогли зупинити поставку, то тепер це стає політичним питанням. Віднайти обвинувачення можна на всіх. А справа з „Кольчугами" залежить від відносин з Україною. Якщо Л. Кучма поїде до Праги, щоб усім заважати, то на нього ще що-небудь знайдуть".

„Українська правда"

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Вулиця В. Барагури у Яворові

1 квітня ц. р. в Яворові було перейменовано вулицю Боженка на вулицю В. Барагури, мого батька, довголітнього редактора дитячого журналу „Веселка" – видання УНСоюзу. Він був також журналістом й автором чотирьох книжок-споминів, між ними „Калинового мосту" про гімназійні й пластові дні у Яворові. Батько також зредагував, разом з Василем Левом, регіональний збірник „Яворівська земля". Крім цього, написав книжку для дітей старшого віку й молоді „Меч і книга", яку, завдяки меценатці Марії Крижанівській, вже вдруге перевидано в Україні й розповсюджено по школах.

В серпні я була на з'їзді яворівців і зробила знімки вулиці ім. В. Барагури. На фотографії зі мною (зліва) – Євгенія Букаріна, колишній політв'язень, яка відіграла головну ролю у перейменуванні цієї вулиці.

Христя Дякунчак,
Овієдо, Фла.

Погляд з дороги

У післявоєнний час в Радянській Україні переслідували так званих „націоналістів", а в той же час німці на своїй землі дали право відкрити в Мюнхені Український Вільний Університет, право жити, працювати й бути українцем.

Улітку 1996-го та 1999 року мені поталанило вчитися в цьому навчальному закладі. Перебування в середовищі українців у Мюнхені справляло таке враження, ніби опинилися в маленькій Україні. Люди старшого віку розмовляють виключно українською мовою! Це викликало захоплення.

Лекції з української мови ще більше давали відчути силу й ніжність рідного слова. Заняття з літератури відкривали і повертали імена Богдана Лепкого, Івана Багряного, Юрія Клена, Михайла Осадчого, Миколи Зерова.

Чому так багато українців розкидано по всьому світі? Чому, живучи далеко за межами Батьківщини, людина так тісно пов'язана з нею? Українці плекають в родинах українську мову, діти, вже народжені не в Україні, відвідують школи, де вчать рідну мову, пісні, звичаї, культуру. У неділю – всі в церкві і Служба Божа – українською мовою.

Український Вільний Університет, що плекає українську наукову думку на чужині, інтернат „Рідна Школа", куди впродовж багатьох літ з'їжджаються діти з українських родин США, Канади, Англії, Франції, Австрії, Швеції, а останніми роками – з Польщі, Чехії, Словаччини, України... Тут панує атмосфера приязні, довіри і взаємодопомоги. Дуже приємно зустрічати українців з інших країн – вони надзвичайно культурні, певні себе, бо живуть у добробуті.

Ми, в Україні, немов герої фантастичного роману, опинилися у якійсь часовій напівфазі, де немає руху, звуків, все загубило свій смак і сенс. Провалилися у „дірку в часі". Одні потрапили до відвертої „тіні", інші шукають собі свій тіньовий прихисток.

Учителі змушені обкладати даниною батьків своїх учнів, вчені або інженери – „човникувати", спортсмени – йти до рекету. Де ж ви справжні діячі держави, які готові подбати про народ не на словах, а на ділі?

Якось натрапила в газеті на результати опитування випускників однієї з обласних шкіл. На запитання: „Чи змогли б ви назавжди покинути Батьківщину?" 62 відсотки відповіли ствердно і тільки 38 відсотків хотіли б залишитися, щоб самим щось змінити на краще.

Є над чим замислитися нам усім. Особливо тим, хто хоче жити тільки на своїй рідній землі.

Наталія Осипенко,
вчителька середньої школи 4,
м. Берислава, Херсонської обл.

Студенти Українського Вільного Університету під час відвідин гімназії у м. Штарнберґ, Баварія.

Ветеран УПА просить допомоги

Я, політреферент Львівського Крайового Братства вояків ОУН–УПА, станичний Личаківської станиці Львова звертаюсь до всіх українців-патріотів в Україні та діяспорі. В моїй родині велике горе, моя єдина внучка Софія-Ярина Войтів захворіла зі страшним діягнозом: „Б-клітинна лімфома" і лежить в Львівському дитячому клінічному шпиталі. Дівчина має 12 років, пластунка, вихована в націоналістичному дусі і повинна жити для України. Операція коштує 10 тисяч долярів.

Щоб зібрати ці кошти, при Станиці УПА в Українській Кредитовій Спілці в Рочестері відкрито рахунок 102792-002 на лікувальний Фонд Софійки. За збір коштів в США відповідає Микола Єйна (тел.: (585) 544-1549). Адреса банку: Rochester Ukrainian Federal Credit Union, 824 E Ridge Rd., Rochester, NY 14617.

Прошу допомогти Софійці!

Мирослав Меркун,
Львів

Софія-Ярина Войтів

Це звернення підтримують: Олесь Гуменюк, голова Львівського Крайового Братства вояків ОУН-УПА, М. Зеленчук, голова Всеукраїнського Проводу Братства ОУН–УПА

Рятівник Ганни – лікар Михайло Козак

Рятівником української дівчини Ганни став доктор Михайло Козак зі штату Міннесота, який зробив її щасливою, подарував посмішку, надав впевненості в собі, а її матері – радості без меж. Горе, що мучило нашу сім'ю одинадцять років, щезло назавжди.

Ганнуся народилася з гемангіомою на обличчі. Серце рвалось від думок та запитань, що робити. Українські лікарі зробили склороскопію, а пластичну операцію виконати було неможливо. Обласний хірург радив зробити її в США. Настав великий розпач тому, що всій нашій родині не заробити стільки грошей на дорогу до Америки та на лікування. Були звернення до знахарів та екстрасенсів. Та кожного разу не було жодного результату і надія вмирала.

Одного дня я отримала відповідь від Михайла Козака про можливість проведення лікування в Америці. І на даний час ми перебуваємо вже другий місяць в штаті Міннесота. Зроблено вже три операції. Залишилось ще одне лікування в косметичному центрі.

Вся моя родина безмежно вдячна президентові „Норд Меморіял медікал центру" Скоту Р. Андерсону за дозвіл на безкоштовне лікування, докторові Кевіну М. Стратію – за бездоганно виконану операцію, всьому медичному та обслуговуючому персоналові – за увагу і професіоналізм.

Нам залишився ще місяць перебувати на чудовій землі Міннесоти. Ганна поїде додому красивою і щасливою. Такою, якими поїхали 21 дітей, яким доктор М. Козак став рятівником.

Ніна Тимановська,
Джанкой, Крим – Барнсвіл, Мін.

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

Рішення 35-ої Конвенції УНСоюзу, травень 2002 р.

Нижче подаємо зміни до Статуту УНСоюзу, прийняті 35-ою Конвенцією УНСоюзу, яка відбулася в Чикаго, 24-28 травня 2002 року. Подаємо також резолюції і рекомендації з цієї Конвенції.

***Христина Козак**, головний секретар УНСоюзу*

Зміни до Статуту УНСоюзу

Стаття II, Конвенції, точка 7:
Зміна:
г) Склад членів Контрольної комісії зменшено з п'яти осіб (5) до трьох (3). Число радних зменшено з чотирнадцяти осіб (14) до одинадцяти (11), з яких принаймні один має бути членом з Канади.

Стаття II, Конвенції, точка 17:
б) Статутова Комісія має зійтися найменше на тиждень часу перед Конвенцією, має обміркувати потребу змін або поправок Статуту і подати їх разом із своїм припорученням Конвенції до вирішення.

Названа комісія має теж обміркувати всі передконвенційні проєкти для добра і добробуту УНСоюзу, запропоновані відділами після цього, як їх схвалив або справив Екзекутивний Комітет, і має запропонувати Конвенції, що в тій справі зробити.

Зміна:
б) Статутова комісія має зійтися найменше один день перед Конвенцією, має обміркувати потребу змін або поправок Статуту і подати їх із своїм припорученням Конвенції до вирішення.

Названа комісія має теж обміркувати всі передконвенційні проєкти для добра і добробуту УНСоюзу, отримані Головною канцелярією щонайменше два тижні перед Конвенцією від Округ, Відділів і членів УНСоюзу, і має запропонувати Конвенції, що в тій справі зробити.

Стаття III, Кваліфікації, Вибір і Каденція Урядовців, точка 18:
Кожний повноправний член УНСоюзу 21 року віку або вище, що має кваліфікації на делегата, як вище приписано, може бути вибраний урядовцем Головного Уряду УНСоюзу, під умовою, що ніяка особа не може бути вибрана на урядовця Головного уряду УНСоюзу і не може виконувати уряду, якщо вона вірить, пропагує, вчить або практикує, або є членом такої організації, або групи, яка вірить, пропагує або вчить повалення силою, насильством або підривними діями уряд країни, якої він є громадянином.

Додано:
Працівники Українського Народного Союзу мають право бути вибраними тільки до Головної екзекутиви, як предсідник, головний секретар і касир – на повний час праці.

Стаття V, Головний Уряд, точка 31:
Вони мають брати участь в усіх Конвенціях, в усіх звичайних і надзвичайних засіданнях Головного уряду, і мають здавати на річнім засіданні та на Конвенції писемний звіт з діяльности в їхніх Округах і територіях; виконувати припоручення, дані їм Екзекутивним Комітетом і допомагати йому своєю радою й порадою в усіх справах Союзу і активно сприяти якнайкраще інтересам відділів у своїх округах.

Додано:
а) Кожного року кожний радний повинен організувати нових членів, згідно з нашою традицією;
б) Він/вона мусить тримати зв'язок з місцевими відділами і брати участь у нарадах Окружного комітету;
в) Кожний радний повинен належати до одної з постійних комісій, які будуть встановлені на перших нарадах Головного Уряду після Конвенції.

Стаття VI, Тростисти й Екзекутивний Комітет, точка 37:
Викреслено:
Вони мають розважати і мати право ухвалювати, переглядати або відкидати, редагувати й оголошувати всі передконвенційні проєкти для добра й добробуту Союзу, надіслані на їх руки на письмі відділами, і доручити такі проєкти із своїм порученням Статутовій комісії, коли ця Комісія засідає перед Конвенцією, щоб згадана Комісія ці проєкти розглянула і представила їх на Конвенції.

За Статутову Комісію:
Слава Горбата, голова (Відділ 414)
Михайло Куропась, англомовний секретар (Відділ 22)
Степан Чорній, україномовний секретар (Відділ 401)
Михайло Каркоць, член (Відділ 345)
Йосиф Чабон, член (Відділ 242)

Резолюції

• Конвенція вирішила створити Комітет для вдосконалення Союзівки. Цей Комітет відповідатиме за можливість оцінення Союзівки, яке було би корисне для УНСоюзу. Метою Комітету є покінчити потребу грошового асигнування оселі УНСоюзом і одночасно затримати український культурний центр оселі. Розв'язкою справи може бути продаж оселі, як це буде конечним. Екзекутивному Комітетові доручено забезпечити відповідними фондами діяльність Союзівки на один рік. Членами Комітету є Тарас Шмагала, мол., Стефко Куропась, Аня Дидик-Петренко, Олександер Худолій і Ал. Качковський *(Резолюційна Комісія)*.

• Згідно з постановою 33-ої і 34-ої Конвенцій спорудити і відкрити погруддя св. пам'яті Патріярха Мстислава протягом одного року від цієї Конвенції *(Резолюційна Комісія)*.

• Встановити критерії збільшення фінансової заохоти в Округах, щоб вони осягали квоту членства *(Резолюційна Комісія)*.

• Делегати 35-ої Конвенції УНС закликають новообраний Головний Уряд приготовити і вдосконалити оперативний плян приєднання нового членства і зберегти існуюче членство. Уряд повинен виготовити і встановити ринковий плян і усучаснити існуючі матеріяли (газети, статті, фільми, брошури) під кличем „Пізнаймо УНСоюз", особливо для нових українських іміґрантів *(Резолюційна Комісія)*.

• 35-та Конвенція оцінює працю і корисний вклад відділових секретарів за організування нових членів тепер, як також за їхні намагання у майбутньому *(Секретарська Комісія)*.

• 35-та Конвенція є добре усвідомлена, що обов'язки відділових секретарів змінилися з переходом Головної Канцелярії на пряму збірку вкладок. У зв'язку з цими і іншими змінами виринає потреба ясніше окреслити ролю відділових секретарів нашої установи. Не зважаючи на це головна роля секретарів – це організування нових членів, обслуга існуючого відділового членства і організування та переведення членської діяльности *(Секретарська Комісія)*.

• Побажаним є щоб конвенційні звіти, як також промови членів Головного Уряду були подавані у двох мовах: українській і англійській *(Резолюційна Комісія)*.

• 34-та Конвенція, яка відбулася в 1998 р. в Торонто, затвердила злуку Українського Народного Союзу з Українським Братським Союзом, крім зміни назви Українського Народного Союзу. 35-та Конвенція прийняла рішення, щоб новообраний Головний Уряд розпочав працю над висилкою уповноважень голосування до кінця 2002 року делеґатам 35-ої Конвенції УНСоюзу, які будуть голосувати у справі злуки Українського Братського Союзу з Українським Народним Союзом і якщо і тільки якщо майбутня Конвенція Українського Братського Союзу затвердить злуку крім будь-якої зміни назви Українського Народного Союзу.

(Проєкт резолюції: Уляна М. Дячук – предсідник УНСоюзу).

• Так як у попередніх Конвенціях, делегати 35-ої Конвенції погодилися зложити даток у сумі 35 дол. з їхньої дієти на Українську Народну Фундацію на користь Союзівки, на пресовий фонд „Свободи" і пресовий фонд „Українського Тижневика". Сума ця має бути розділена по рівній частині.

(Внескодавець: Василь Пастушок – голова Контрольної Комісії УНСоюзу).

• Складаємо наше признання Конвенційній Комісії, Конвенційній Президії і предсідникові Конвенції Несторові Олесницькому за зразкове і упорядковане переведення Конвенції, задержуючи дискусії і денний порядок у належному ході, усім делегатам 35-ої Конвенції за їх зразкову участь, що створило найбільш продуктивну і упорядковану Конвенцію.

(Внескодавець: Василь Пастушок – голова Контрольної Комісії УНСоюзу).

• Конвенція вирішила і уповноважила Екзекутивний Комітет утворити Постійний Комітет Канади, котрий включатиме канадських членів Головного Уряду і назначити членів Головного Уряду знайти розв'язку і успішно полагодити канадську проблему.

Постійний Комітет має звітувати про різні альтернативи Екзекутивному Комітетові, який розв'яже це питання у двох роках.

(Внескодавець Василь Лучків – радний УНСоюзу).

Рекомендації Комісій

Рекомендації Комісії Просьб

Склад Комісії Просьб:
Роман Гаврилюк (Відділ 88) – голова, Іванна Ґорчинська (Відділ 472), Ірена Прийма (Відділ 292), Неоніля Сохан (Відділ 287), Аристида Старух (Відділ 172) – члени.

Переглянувши прохання і маюч и до розподілу суму 3,000 дол., призначених Фінансовою Комісією УНСоюзу, розділили її для наступних організацій:

Українська Греко-Католицька Церква – Київ (Собор – Центр)	400 дол.
Києво Могилянська Академія	300 дол.
Острозька Академія	300 дол.
Пласт (централя)	300 дол.
СУМ (централя)	300 дол.
ОДУМ	200 дол.
Золотий Хрест – табори	200 дол.
АДУ (Американці за демократію в Україні) (друк підручників середньошкілля в Ялті)	200 дол.
Українсько-Канадська Фундація ім. Шевченка	200 дол.
Український Музей в Нью-Йорку	200 дол.
„Каштан" – танцювальний ансамбль Клівленд – строї	150 дол.
Міжнародна педагогічна фундація ім. Гр. Ващенка	150 дол.
„Чорноморська Січ" в Нюарку, Н. Дж. спортивні однострої	100 дол.

Рекомендації Резолюційної Комісії

Склад Резолюційної Комісії:
Оксана Козяк (Відділ 47) – голова, Микола Чеддар (Відділ 161), Ірена Новак (Відділ 220).

• Кандидати на пости до Головного Уряду УНСоюзу повинні подавати свої кандидатури два місяці перед Конвенцією. Їхня плятформа і кваліфікації повинні бути чітко визначені та опубліковані в обидвох виданнях УНСоюзу.

• Делеґати 35-ої Конвенції УНСоюзу закликають нововибраний Екзекутивний Уряд взяти до уваги відновлення членства участи УНСоюзу в Українському Конґресовому Комітеті Америки.

• Звичайна Конвенція УНСоюзу повинна відбуватися на оселі УНС – Союзівка.

• Час тривання Звичайної Конвенції зменшити до 3-4 днів.

Рекомендації Фінансової Комісії

Склад Фінансової Комісії:
Іван Коцур (Відділи 368/377) – голова, Ольга Марущак (Відділи 82/303), Ґльорія Пашен (Відділ 125), Володимир Козіцький (Відділ 8), Василь Ліщинецький (Відділ 240).

• Підвищити плату за проїзд автом з 25 центів за милю до 30 центів за милю.

• Призначити суму 3,000 долярів Комісії Просьб для розподілу організаціям і установам.

• Підвищити загальну суму стипендійного фонду до 25,000 дол.

• Підвищити дієту делеґатів до 170 дол.

Рекомендації Секретарської Комісії

Склад Секретарської Комісії:
Осип Б. Гаврилюк (Відділ 360) – голова, Ґлорія Толопка (Відділ 267) – англомовний секретар, Валентина Каплун (Відділ 269) – україномовний секретар, Мотря М. Мілянич (Відділ 450), Люба Мудрий (Відділ 222), Михайло Захарко (Відділ 349) – члени.

• Щоб посилити братську діяльність у відділах, секретарі повинні знайти цікаві методи, щоби тримати контакт з їхніми членами. Це включало б: листування через електронну пошту, телефонічні розмови, інформації про нові вдосконалення і т.д.

• Відділові секретарі повинні просити Уряд УНСоюзу зробити спроби відновити членам платність дивіденди, коли це стане фінансово можливо.

• Затримати сучасний стан секретарської винагороди: 50 відсотків річної вкладки за перший рік, 10 відсотків за наступні 2 роки і також продовжувати винагороду 10 відсотків на наступний четвертий рік.

• Збільшити місячний грошовий зворот видатків секретаря від 5 відсотків до 6 відсотків від зібраних вкладок їхнього відділу, щоб покрити зростаючі кошти обслуги членів.

• Секретарі повинні отримувати зі списком суспендованих членів останнє повідомлення про заплату, щоб секретар мав можливість сконтактуватися з членами відносно їхнього залягаючого боргу.

• Секретарі повинні бути повідомлені про зміну адрес членів їхнього відділу разом із місячним звітом.

• Чеки на грошовий зворот повинні висилатися секретарям, щоби вони занотували відповідну зміну у своїх книгах і мали можливість запропонувати членам нову грамоту.

• Нові аплікації на грамоти повинні бути у двох мовах: англійській і українській, особливо через те, що на погляд недавньої Конвенції треба зосередитися на кращі перспективи приєднання нових членів зі зростаючого числа іміґрантів з України.

• Всі нові секретарі є зобов'язані брати участь у секретарських курсах, які організує УНСоюз. Заохочується усіх секретарів здобути професійні стейтові свідоцтва і їх продовжувати обов'язковими курсами.

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСоюзу ЖОВТЕНЬ 2002 р.

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
Активні члени 9/2002	6,224	13,028	2,852	22,104
Неактивні члени 9/2002	7,522	16,626	0	24,148
Всі члени 9/2002	13,746	29,654	2,852	46,252
Активне членство				
Приріст у 10/2002				
Нові члени	11	21	0	32
Нові УЛ	0	0	0	0
Прийняті наново	3	13	5	21
Разом	**14**	**34**	**5**	**53**
Убуток 10/2002				
Померли	1	32	0	33
Вибрали гроші	10	15	0	25
Відійшли з дозрілими вивін. грамотами	10	34	0	44
Виплатили вповні вкладки забезпечення	12	24	0	36
Відійшли на част. випл. забезпечення	0	0	0	0
Відійшли на безпл. продовж. забезпечення	8	35	0	43
Вигасло забезпечення (активні)	6	3	15	24
Кінчилось забезпечення	0	2	4	6
Разом	**47**	**144**	**19**	**210**
Всі активні члени 10/2002	6,191	12,917	2,838	21,946
Неактивне членство				
Приріст у 10/2002				
Виплачене забезпечення	12	24	0	36
Відійшли на частинно виплачене забезпечен.	0	0	0	0
Вигасло продовж. безплатне забезпечення	8	34	0	42
Разом	**20**	**58**	**0**	**78**
Убуток у 10/2002				
* Померли	2	48	0	50
* Вибрали готівку	4	12	0	16
Дозрілі вивін. гр. неповної виплати	2	2	0	4
Повернені в активні	3	13	0	16
Вигасло забезпечення (неактиквні)	2	7	0	9
Разом	**13**	**82**	**0**	**95**
Всі неактивні члени 10/2002	7,529	16,602	0	24,131
РАЗОМ УСІ ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ 10/2002	**13,720**	**29,519**	**2,838**	**46,077**

(* Виплачені і частинно виплачені грамоти)

Осіння організаційна нарада

МОНРЕАЛЬ. – До Монреальської округи УНСоюзу належить тепер три відділи – 434-ий, 465-ий і 473-ий. Її цьогорічна організаційна нарада відбулася 19 жовтня в бюрі відділу Конґресу Українців Канади.

Нараду відкрила і її вела голова Округи, почесний член Головного уряду, секретарка 465-го Відділу Текля Мороз. В своїй доповіді вона інформувала присутніх про актуальні справи УНСоюзу і його Конвенцію в Чикаґо, діяльність Округи і її відділів. На цьогорічному фестивалі, який відбувся у міському „Парку України" для відзначення 11-ої річниці незалежности України і 110-річчя поселення українців в Канаді, УНСоюз мав свій стіл, де зацікавлені діставали листівки з інформаціями про його діяльність, а діти – сорочинки, жовто-сині бальончики. Особливу увагу доповідачка присвятила трьом великим проблемам – зменшенню числа членів УНСоюзу, фінансовим труднощам, з якими бореться його оселя „Союзівка", і майбутньому УНСоюзу у Канаді. Щоб допомогти УНСоюзові успішно вирішити першу із цих проблем, секретарі Відділів мусять наполегливо старатися придбати йому якомога більше членів, пропонуючи нашим людям ті роди забезпечення, які найкраще відповідають їхнім потребам. Коли ж іде про „Союзівку", вся українська громада повинна подати їй фінансову допомогу на ремонт будинків та розбудову.

Адольф Гладилович

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Ветеранам УПА - квіти і шана

Ветеранам УПА в Сиракюзах, Н. Й., Анастазії Майкович і Володимиру Дмитришинові діти вручили квіти.

СИРАКЮЗИ, Н. Й. – Українська громада міста 20 жовтня вшанувала 60-річчя УПА. Підготовкою святкувань зайнявся відділ УККА, який очолює диякон о. Мирон Ткач. Цього ж дня в українській греко-католицькій церкві св. Івана Хрестителя Панахиду за борців УПА відслужили о. Іван Кащак і о. Мирон Ткач . В українській православній церкві св. Луки Панахиду відправив о. Роман Тарнавський.

Громадське відзначення відбулося в Українському народному домі з участю громадян католицької і православної парафій.

У святі, присвяченому 60-літтю УПА, взяли участь понад 200 осіб. Імпрезу відкрив о. М. Ткач на тлі погруддя Романа Шухевича–Тараса Чупринки, емблеми ОУН і прапорів громадських організацій, перед якими стояли з квітами та свічками діти Школи українознавства ім. Лесі Українки. Про декорації подбав Павло Ткач зі своїми помічниками. Голова відділу УККА о. М. Ткач привітав ветеранів УПА Анастазію Майкович і Володимира Дмитришина та попросив їх на сцену, де діти вручили їм букети квітів. Присутні хвилиною мовчанки вшанували борців-героїв УПА. Пролунав жалібний сиґнал на трубці, додаючи присутнім почуття болю і була прочитана присяга вояків УПА.

Далі програму вела директор Школи українознавства Леся Фенцор. Доповідь „Вдячна нація воякам УПА" прочитав д-р Іван Гвозда.

Мистецьку програму почав заслужений громадський чоловічий хор „Сурма" під батутою Ореста Грицика при музичному супроводі Олекси Дашкевича. Поему Стефанії Тишко „60-та річниця – легендарній УПА" та вірш „Про Україну" виконала учениця Ірина Чайківська. Далі гостей розважав своїми піснями хор молодших кляс Школи українознавства під керівництвом та при музичному супроводі Світлани Коваль і хор старших учнів, яких підготувала учителька Ярослава Бобецька. Учень Михайло Чайківський деклямував вірш „Любіть Україну".

З оригінальним монтажем „Не забудь ніколи" виступили учні 7-ої кляси, а інсценізацію з поеми „Галка" Марка Боєслава виконали Ганя Грицик, Ірина Недошитко та Орест Грицик.

На сцені дебютувала самодіяльна група новоприбулих молодих українців з Ліверпулу під керівництвом Василя Грабового. Ансамбль (у музичному супроводі Олекси Дашкевича) подарував гостям повстанські пісні (сольо Василь Грабовий). На закінчення програми вдруге виступив хор „Сурма".

Микола Дупляк

* * *

ПАСЕЙК, Н. Дж. – В штаті Нью-Джерзі, 27 жовтня в Українській централі в Пасейку було відзначено 60-ту річницю створення УПА. Після Служби Божої Владика Михайло Кучм'як з о. Рапелою відправили Панахиду за полеглих борців України.

По полудні почалось святкування апелем колишніх вояків УПА штату Нью-Джерзі, які під командою В. Васькова ввійшли до залі з прапорами всіх організацій. Вітаючи вояків, голова комітету І. Буртик згадав про часи формування війська, а з-за куліс могутню змістом присягу воїнів УПА виголосив Ростислав Василенко.

Після вшанування хвилиною мовчанки померлих воїнів УПА, сумівець Романів виконав на трубці „Ніч вже іде". Владика М. Кучм'як, сам колишній вояк, провів молитву, а хор „Думка" закінчив першу частину сумною піснею „Чуєш, брате мій".

В другій частині І. Буртик, висловлюючи пошану й признання воякам УПА за їхні заслуги, передав голові Братства УПА Михайлові Ковальчинові медалі з грамотами для всіх вояків, які видало Братство УПА в Україні з нагоди 60-ліття.

Дівчата з СУМу й Пласту вручили всім воякам червоні квітки. Не забули й про Марію – вдову покійного упівця Юрія Кулика, вручили їй китицю квітів. Парадну частину хор „Думка" закінчив многоліттям для присутніх вояків УПА.

Після закінчення апелю, відкриваючи привітом святочну академію, І. Буртик наголосив на героїзмі і посвяті вояків ОУН-УПА, розповів про їх страдницьке життя і кривду від нинішньої влади, яка ще досі не визнала їх учасниками Другої світової війни.

Доповідь прочитала дочка упівця Зеня Ковальчин-Брожина. Вона висловила щиру вдячність всім батькам, що вміли прищепити молоді любов і пошану до свого народу й української держави.

Окрасою свята був виступ хору „Думка" під керівництвом Василя Гречинського. У мистецькому виконанні Ростислава Василенка прозвучали вірші „Бій чоти УПА" Володимира Васькова, й „Клич крови" власної композиції. Інсценізацію „У великому рейді" виконала молодь СУМу й Пласту (автор сценарія – Зеня Брожина). Підготували інсценізацію Ліля Худолій й Оксана Кордуба.

Оксана Палюх і Наталя Чучвара розповіли як селяни готували Великоднє снідання. Ролю священика виконав знаний доктор Михайло Левко, син упівця, а ролю командира – Назар Федак. Вдруге виступив хор „Думка", солістами були Галина й Михайло Невмержицькі.

Надійшли писемні привіти від голови проводу Українських націоналістів Андрія Гайдамахи, голови Світового братства вояків УПА Лева Футали, президента Українського Конґресового Комітету Америки Михайла Савківа, голови Головної управи ООЧСУ Богдана Федорака, голови Асоціяції українців в Казахстані д-ра Михайла Парипси, головного редактора газети „Українські новини" з Караганди Тараса Черниги.

Заступник голови комітету Михайло Козюпа прочитав звернення до Президента України й голови Верховної Ради з вимогою визнання прав вояків УПА, які гості схвалили оплесками.

І. Б.

* * *

КАРТЕРЕТ, Н. Дж. – З ініціятиви громадського комітету міста, до якого ввійшли члени Станиці УПА, відділу УККА та місцевого 100-го відділу СУА, в українській греко-католицькій церкві св. Марії, а також в місцевій православній катедрі св. Димитрія відправлено Панахиди за полеглих воїнів визвольних змагань. Після відправ в Українському клюбі відбулася імпреза для відзначення цих роковин.

Слово з нагоди 60-ліття УПА виголосив Іван Кушнір, голова Станиці УПА в Нюарку, після чого студент Доріян Білецький продеклямував вірш Івана Федака „Повстанська ватра".

Перегляд подій, які завершились Листопадовим Зривом, а також дальші важливі дати у наших визвольних змаганнях, переплетені читанням поезій Т. Шевченка, В. Симоненка та інших поетів подав Володимир Янів, голова місцевого відділу УККА.

Ольга Білецька, членка 100-го відділу СУА, прочитала вірш „В день першого листопада" С. Черкасенка і власний вірш „Моя Україна". На кінець програми присутні мали нагоду послухати Олеся Кузишина з його донями Адріяною та Александрою, які виконали в'язанку повстанських пісень.

Оксана Кузишин

„Український дар життя" розпочав вишкільну програму

Учасники програми „Український дар життя"

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Організація „Український дар життя" (УДЖ) розпочала програму вишколу лікарів-кардіологів з України. Першим учасником цього вишколу є д-р Любомир Соловей у відділі інтенсивної кардіологічної опіки передової дитячої лікарні у США „The Children's Hospital of Philadelphia", під наглядом д-ра Ґіла Верновського, медичного директора шпиталю.

Д-р Л. Соловей закінчив у 1994 році з відзначенням Медичну академію в Івано-Франківську та відбув свою резидентуру з анестезіології та інтенсивної опіки у Львівському кардіологічному центрі, де він і зараз практикує.

Нещодавно д-р Л. Соловей промовляв до членів пенсильванського відділу Українсько-американсько-лікарського товариства, де підкреслив важливість і позитивні наслідки програми „УДЖ". Він описав, як можливість перебування в лікарні „Children's Hospital of Philadel-phia" дала йому нагоду співпраці з хірургами і їхніми помічниками.

Д-р Л. Соловей доповів своїм колеґам про деяких пацієнтів, за лікуванням яких він мав нагоду слідкувати від самого початку, і сказав, що він тепер може передбачити напрямок процедур у складних випадках. Він пояснив, як його новонабуті знання будуть використані в Україні під час операцій.

Кожному із присутніх було подаровано відеофільм „Подорож до вилікування серця дитини". Для бажаючих мати більше інформацій про „УДЖ" або для пожертв на підтримку цієї організації, подаємо адресу „Ukrainian Gift of Life", 233 Rock Road, Glen Rock, NJ 07452.

Юрій Кузьма

Будні „Української світлиці"

НЬЮ-ЙОРК. – Лише півроку минуло від дня відкриття Центру УККА для новоприбулих „Українська світлиця", а навчальна праця вже охопила майже всі вечори тижня і весь суботній день, від ранку до вечора.

Від травня цього року успішно і безперервно працюють 4 групи курсів англійської мови, якими керують педагоги з „четвертої хвилі" – випускниця Київського інституту іноземних мов Лариса Гулович і випускниця Дрогобицького педагогічного інституту Неля Михайлів. Обидві керуються в навчальному процесі новітньою методикою, заняття проходять творчо і активно, всі учні протягом двох годин інтенсивно сприймають і відтворюють нові поняття, речення, збагачують свій словниковий обсяг, вдосконалюють розмовну практику.

А ті з новоприбулих, які ще влітку записалися на комп'ютерні курси, мусіли трохи зачекати, тому що наявна в Центрі комп'ютерна техніка вимагала ґрунтовної переробки і підготовки. Спочатку були придбані і укомплектовані 5 компактних комп'ютерних столів. Три комп'ютери подарувала Центру федеральна кредитівка „Самопоміч". Потім треба було „оживити" всю наявну техніку, що потребувало певного часу. Треба було ввести спільне програмне забезпечення для синхронної роботи усієї навчальної лінії. Якби довелось запрошувати фахівців з комп'ютерного сервісу, все це обійшлось би дуже дорого, але на допомогу прийшли фахівці-ентузіясти, представники „четвертої хвилі" професіоналісти високого рівня Олександра Пастух і Олександер Коваль, які мають також дипломи, одержані у провідних інститутах комп'ютерної технології Нью-Йорку. Вони безкоштовно виконали всі роботи.

Чотири групи англійської мови працюють у середу і п'ятницю, увечорі, в суботу вранці, а чотири комп'ютерні кляси працюють у вівторок і четвер, увечорі і в суботу, по полудні. Для тих, хто хоче записатися на навчання в клясу комп'ютерних знань, комплектуються дві нові групи – у понеділок, о год. 6:30 та в суботу, о год. 5:00 по полудні.

Центр „Українська світлиця" допомагає новоприбулим у їх перших кроках в Америці. Наступний проєкт: організувати в школі при церкві св. Юра групу продовженого дня, щоб допомогти батькам спокійно працювати весь день, поки діти виконують домашні завдання під керівництвом досвідчених вчителів. Заявки для запису в цю групу батьки можуть одержати в адміністрації школи.

Всіх, хто хоче завітати до „Світлиці" за порадою чи інформацією, центр запрошує відвідати у суботу, з 10 ранку до 7 вечора. Тут можна довідатись про шляхи одержання дешевшого житла, вступ на чергу до міських кооперативів, можливості одержання державної субсидії на купівлю власного дому. Також можна одержати інформацію про те, де можна безплатно одержати нову професію і прослухати навчальні програми.

Інформаційно-освітній центр УККА „Українська світлиця" робить перші, але упевнені кроки. Інтенсивність запису на навчання і заповненість усіх груп свідчать про те, що нові українські іміґранти не лише добре й сумлінно працюють в Америці, а й охоче освоюють нові знання. Це – правильний вибір. Телефон центру: (212) 674-7414.

Оксана Лиховид,
директор Центру
„Українська світлиця"

Викладачі курсів „Української світлиці" (зліва) Лариса Гулович , Олександер Коваль та директор Центру Оксана Лиховид.

Курси англійської мови веде Неля Михайлів.

На комп'ютерних курсах навчає Олександра Пастух.

Нагороди за благодійну діяльність

Зліва: Лариса Кий, Сергій Погорельцев і Анатолій Коваль.

НЬЮ-ЙОРК. – В консульстві України відбулося 1 листопада вручення почесних грамот за благодійну діяльність від Президента України двом відомим і заслуженим на цьому полі українським установам – Союзові Українок Америки і Злученому Українсько-Американському Допомоговому Комітетові. Грамоти вручено головам цих організацій – Ірині Куровицькій та Ларисі Кий.

Гостей привітав генеральний консул України в Нью-Йорку Сергій Погорельцев, який підкреслив велику працю, яку виконують обидві організації для постійної допомоги мешканцям України, особливо дітям, хворим, людям похилого віку. Він передав слово Анатолієві Ковалеві, першому заступникові голови Комісії з питань гуманітарної допомоги, який приїхав з Віталієм Куцюком, також працівником комісії, щоб вручити почесні грамоти Президента України головам обох громадських організацій.

А. Коваль у своєму слові ще раз підкреслив велику допомогу, яку впродовж довгих років несуть Україні СУА та ЗУАДК і вручив грамоти І. Куровицькій та Л. Кий.

Після щирих вітань голів СУА і ЗУДАК присутні мали нагоду послухати пісні у виконанні сестер Тельнюк при супроводі О. Батьковського. І. Куровицька і Л. Кий можуть пишатися своїми організаціями, що впродовж довгих років стільки добра і помочі дали своїм братам і сестрам в Україні. Передання почесних грамот, підписаних Президентом України, є заслуженим визнанням для усіх, хто до цього доклав рук.

О. К.

Фото: В. Лопух

60-річчя УПА відзначили в Австралії

СІДНЕЙ, Австралія. – Відзначення 60-ліття УПА розпочалося 12 жовтня Соборною Панахидою, яку відслужили оо. Іван Шевців, Зенон Хоркавий, Петро Гай, Володимир Люлька, Василь Черванів.

Відбулася виставка архівних матеріялів УПА в залі Дому Молоді в Лідкомбі, а також святковий концерт, присвячений воїнам УПА.

На залі були присутні віце-консул України Ілона Скосарева та консул Олена Оснач, ветеран УПА Дмитро Лобунь з України. У програмі взяли участь декляматорки Тамара Величко-Берт, Катерина Атаманюк, в інсценізації Василь Опришко й Роман Гузій, жіночий ансамбль „Суцвіття" (диригент Оксана Рогатин-Василик, піяністка Наталка Зінченко), хор осередку СУМ-у „Легенда" (диригент Василь Опришко, піяністка Лариса Лук'янчук), солістка Йоанна Саракула (піяніст Анатолій Мірошник), танцювальний ансамбль „Веселка" (мистецький керівник Ярослав Сивак). У виступі Ніли і Петра Деряжних було віддано шану УПА.

Володимир Карен прочитав листа до Верховної Ради України з вимогою не зволікати з визнанням УПА воюючою стороною у Другій світовій війні, який підписали понад 600 осіб.

Марічка Галабурда-Чигрин

Світлини з архівної виставки в Сіднеї

Повстанська присяга

Старшина УПА

Командир Клим Савур

Клим Савур з побратимом

Розвідники

Партизани

Різдвяні картки Українського Народного Союзу

Ікона Вишгородської Богоматері

„Різдвяний Ангел"

„Гуцульська Мадонна"

„Свят-Вечір"

Святковий час швидко наближається і згідно зі звичаєм ми вітаємо наших рідних і приятелів з Різдвом Христовим і Новим роком, бажаючи їм міцного здоров'я, щастя та Божих ласк у Новому році. Український Народний Союз, як вже ввійшло у звичай, видав нову серію різдвяних карток, які розсилаються. Цими

Вітаючи з Різдвом Христовим, уживайте для вітань різдвяні картки УНСоюзу!

картками ви можете принести своїм рідним і приятелям радість і засвідчити зв'язок з ними.

Як і у минулому, УНСоюз розраховує на українських мистців, які своїм талантом допомагають у виданні різдвяних карток. У цьому році до репродукції надіслали свої твори Ярослав Адамович – Львів, Україна; Марія Гарасовська-Дачишин – Чикаґо, Іл.; Наталія Коваленко – Косів, Україна; Христина Никорак – Ворен, Миш.; Іван Сколоздра – Розвадів, Україна; Андрій Хомик – Стемфорд, Кон. На одній картці вміщена ікона Вишгородської Богоматері, Україна. УНСоюз оцінює участь усіх мистців, які охоче допомогли нам осягнути нашу мету.

Проєкт різдвяних карток має багато цілеспрямовань. Він сповняє чудовий звичай поздоровлень у часі важливих релігійних свят, дає заохоту українським мистцям до творчости, віддзеркалює багаті українські традиції, підвищує культуру, вказує на наш релігійний обряд.

Цього року УНСоюз видав серію з 14 карток ціною 15 дол. Прибуток з цього проєкту призначений на освітні і культурні потреби, на програми для молоді, які відбуваються на Союзівці. Чеки просимо виписувати на Українську Народну Фундацію (Ukrainian National Foundation). Усі пожертви можна відтягнути від податку.

УНСоюз ще складає подяку членам і читачам за постійну підтримку, без якої наші різноманітні проєкти були би неможливими. Ми заохочуємо прославляти Різдво, уживаючи для вітань різдвяні картки УНСоюзу. Сердечно вітаємо усіх читачів „Свободи" з Різдвом Христовим і Новим роком, бажаємо миру, злагоди і добробуту у Новому, 2003 році.

Веселих свят!

Христос рождається!

Оксана Тритяк,
координатор особливих проєктів та братської діяльности УНСоюзу

„Святий Миколай"

„Вертеп"

„Колядники"

УКРАЇНА І СВІТ

„Рідна мова" висилає підручники українцям світу

НИЖНЬОКАМСЬК, Татарстан. – Українське товариство „Вербиченька", яке вже понад шість років існує в далекому від України Татарстані, має хоровий колектив, молодіжний гурток „Лелеки", недільну школу, де навчає дітей рідній мові. Довгий час нам доводилося працювати у складних обставинах. Ми не мали свого приміщення, підручників, посібників, методичної літератури для навчання дітей. Нам допомагали добрі люди з багатьох міст і материкової України та діяспори, надсилали старі підручники, календарі, книжечки для дітей молодшого віку. Ми раді були таким подарункам. Але такого дарунка, як прислало нам видавництво „Рідна мова" з Австралії, ми ще ніколи не одержували. Це були необхідні нам підручники.

Зараз ми маємо власне приміщення, в якому розбудували Український культурний центр, влаштували в ньому куточок „Української хатинки", там займаємося навчанням дітей. Там же влаштували українську бібліотеку, де є і художня література, а тепер ще й у достатній кількості українські підручники. То велика перемога нашого українського слова, яке ми кохаємо й шануємо, яке пробивається крізь товщу інших тоненьким, але міцним росточком. Щоб росточок той не зачах, багато доводиться прикладати сил. Ми читаємо історичні лекції, проводимо літературно-поетичні вечори, художні зустрічі, музичні вечорниці, традиційні обрядові свята та багато іншого, і завжди поруч з нами діти. Вони беруть участь у всіх заходах нашого товариства, читають вірші, гуморески, танцюють, грають ролі у сценках і на святах. Скрізь їм допомагає знання українського слова.

Людмила Найденко,
вчителька недільної школи

ТИРАСПІЛЬ. – У Придністров'ї споконвіку жили українці. Після насильного об'єднання з Бесарабією, у 1940 році все українське тут почали винищувати, рівно як і мощадвське. Всі стали з роками російськомовними. Але на початку 90-их років в нашому краї почали створюватись національно-культурні товариства.

Наше товариство започаткувалось 9 березня 1990 року, коли ми надрукували у міській російськомовній газеті українську сторінку. Це було дивним тоді, хоча в Тирасполі третину населення складають українці.

„Ми знаємо, що не так просто, щоб ми тут отримали їх безкоштовно. Якби ви могли відчути нашу щиру подяку і любов до вас за ту велику справу, яку ви всі робите, живучи так далеко від рідної України!"

Нас було шестеро – Ірина Корній, Володимир Павлюк, Аліса Коханова, Лілія Литвинчук, Наталія Пастухова та Петро Оксамитний. Ми мріяли про створення українського клюбу, закликали українців приходити до нас, починати рух, щоб не бути „русь-коязичним" населенням, як тоді нас називали. До нас потягнулось багато люду – і старого, і малого.

Ми збирались один раз на місяць в музеї, парку, в залі ветеранів війни, проводили передачі на міському радіо, розповідали про історію України, події того часу. Коли ж ми вирішили залучити молодь до вивчення української мови, то з'ясувалось, що нема й підручників. Ми створили при товаристві українську недільну школу, звернулись до Товариства „Україна" в Києві та до Міністерства освіти України з проханням допомогти нам. Дали нам трохи підручників.

Минали роки. Нашими зусиллями був прийнятий закон „Про мови у Придністровській Молдавській Республіці", у якому українська стала однією з офіційних мов поряд з молдавською та російською.

Учні другої кляси, за ними вчителька Людмила Пащенко і Аліса Коханова з подарованими підручниками.

У нас працює український ліцей, мова вивчається в усіх навчальних закладах, є катедра української філології у Придністровському університеті ім. Т. Шевченка. Маємо українське радіо і телебачення. Тепер Україна приймає на навчання до своїх вузів нашу молодь і ми направляємо туди кращих юнаків та дівчат. Тепер у Молдові та Придністров'ї є багато українських товариств.

Наша організація знайшла кошти на встановлення пам'ятного знаку на місці першого поховання гетьмана України Івана Мазепи, який помер восени 1709 року у селі Варниці, що на правому березі Дністра.

Щороку ми відзначаємо день народження Т. Шевченка, а з 1999 року проводимо конкурс читців, присвячений пам'яті Великого Кобзаря, беремо участь у всіх українських святах, що їх проводять наші учні та студенти.

Нам тепер набагато легше, бо Україна допомагає нам, надаючи художню, учбову літературу, сценічні костюми. До нас надходили посилки з художньою книгою з Торонто і ми влаштовували виставки цих книжок, запрошуючи на них тодішнього Посла України в республіці Молдова Віталія Бойка (нині він голова Верховного суду України). А тепер працівники видавництва „Рідна мова" прислали нам підручники.

Ми знаємо, що не так просто, щоб ми тут отримали їх безкоштовно. Якби ви могли відчути нашу щиру подяку і любов до вас за ту велику справу, яку ви всі робите, живучи так далеко від рідної України!

Аліса Коханова,
голова правління

Ювілейна Міжкрайова пластова зустріч з погляду учасника

З 10 по 24 серпня в Україні сталась велика подія для всіх пластунів світу – відбулася Ювілейна Міжкрайова Пластова Зустріч (ЮМПЗ), на яку з'їхалось 1600 пластунів і пластунок з Австралії, Англії, Арґентини, Канади, Німеччини, Польщі, Словаччини, США, і, безперечно, з усіх куточків України. Це було яскраве свято, яке стало значною подією, особливо для тих, хто вперше брав участь в ЮМПЗ.

На першому етапі ЮМПЗ (з 10 по 17 серпня) учасники були розділені на табори, які вирушили своїми маршрутами в гори і ліси, щоб помилуватися мальовничою природою та вшанувати пам'ять загиблих вояків УПА. І хоч зливи, які в той час пронеслися над Европою, завдали для таборовиків певні незручності, але вони не змогли зашкодити доброму настрою і радості нових пластових знайомств.

Зате на другому етапі, коли всі учасники ЮМПЗ з'їхалися до наметового містечка біля старовинного замку Свірж, що на Львівщині, Бог зглянувся на наші наполегливі молитви і послав ясну, сонячну погоду, яка тривала до самого завершення зустрічі.

І конкурси, мандрівки, екскурсії, змаги наповнювали життя пластунів і гостей ЮМПЗ, давали чудову нагоду познайомитися, дізнатися про життя українців в інших країнах світу, розповісти про себе.

Певно, особливо радісною ця зустріч стала для пластунів зі східніх теренів України, де Пласт є не таким поширеним, як в Галичині. Через те, що місце проведення ЮМПЗ, з огляду на організаційні причини, було перенесено з Києва на Львівщину, то це створило для багатьох пластунів проблеми матеріяльного пляну.

За часів теперішньої економічної руїни не кожна українська родина могла знайти кошти, щоб відправити свою дитину від східніх кордонів держави через всю Україну на це велике свято.

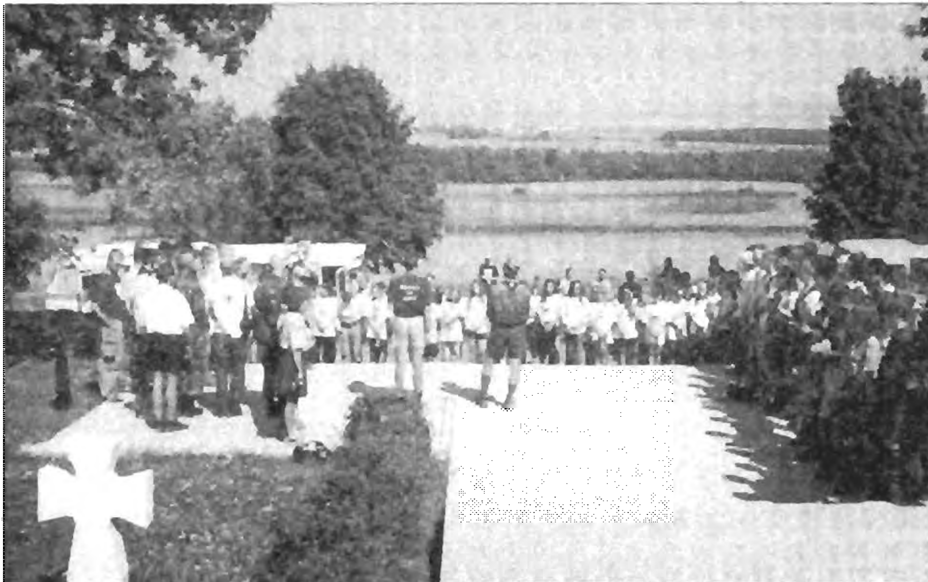
І багато з учасників не змогло б поїхати, якби не допомога наших друзів, пластунів з діяспори, сприяння яких дозволило біля 60 пластунам і пластункам з Донеччини та Луганщиин взяти участь в ЮМПЗ.

Ми вдячні і станиці Філядельфії, і булавній УПС пл. сен. Христині Ковч і багатьом-багатьом іншим людям за їхні постійні зусилля у розбудові Пласту на сході України. Ця увага до нас, до наших потреб, не є одноразовою, спонтанною.

Завдяки допомозі наших друзів станиця Донецьк на початку літа змогла придбати приміщення для того, щоб переобладнати його під пластовий центр-домівку.

Ми певні, що жертовні зусилля українців діяспори дадуть для майбутнього української нації свої добрі сходи, бо недаремно жертвували своє життя тисячі і тисячі патріотів у часи Визвольних змагань. Лицарський чин України триває і в мирний час.

Пл. сен. о. Олександер Воловенко,
член Крайової Пластової Ради
Пласту-НСОУ,
Донецьк

Табори „Звитяга" КВТ та сеньйорів на цвинтарі полеглих вояків дивізії „Галичина".

Юнацький табір „Заграва" на Рівненщині вшанував пам'ять полеглих вояків УПА.

Старша пластунка Ліна Трохановська з Кіровограду на цвинтарі вояків дивізії „Галичина".

Пластуни і пластунки з Донеччини, Львова та Австралії.

Як заробити кошти для української культури?

КИЇВ. – Україна має 46 з половиною тисяч закладів культури: музеїв, бібліотек, клюбів, але з них лише півтора відсотки припадає на державний, загальноукраїнський рівень. Оскільки культура безпосередньо пов'язана з рівнем соціяльного добробуту та економічного розвитку суспільства, більшість з названих вище закладів, унаслідок тривалої соціяльно-економічної кризи, опинилися у критичному стані. І проблема виживання для них перебуває якраз в економічній площині, у можливості навчитися заробляти кошти самостійно, без огляду на фінансування з державного і місцевих бюджетів. Так стверджують експерти міжнародного фонду „Відродження" та Міжнародної фінансової корпорації.

У Вінницькій картинній галереї вже другий рік не працює опалення, приміщення фактично не охороняється, а платні співробітникам вистачає лише на купівлю харчів. Це типово для України: за розрахунками Міністерства фінансів, місцеві бюджети не мають коштів для потреб культурних закладів.

Поруч з холодною і напівтемною місцевою ґалерією розташована приватна мистецька галерія, яскраво освітлена, з симпатично оформленою вітриною. Відвідувач, якщо не купить картини, може придбати поштівки або календарі з репродукціями картин, виставлених у цій галереї, або з мальовничими фото-пейзажами Поділля. Власник ґалерії, він же її адміністратор і продавець, каже, що ризикнув вкласти зароблені на підробітках у Москві гроші на ґалерію. Першу тисячу гривень прибутку витратив на гонорари художникам і на друк календарів та поштівок. Тепер його ґалерію знають не лише у Вінниці.

Подібних прикладів можна знайти чимало і в Києві: експерт Міжнародного фонду „Відродження" Олександер Буценко вважає, що за нинішніх умов існування закладів культури зростає роля адміністратора, який одночасно з управлінськими здібностями повинен мати талант фінансового та економічного аналітика. Чинне українське законодавство дозволяє закладам культури провадити економічну діяльність для отримання прибутку. Заклад культури має, так би мовити, кілька напрямків діяльности: основний – і додаткові, які можуть стати основою прибуткової діяльности. Отже, керівник закладу культури повинен визначити, який набір стандартних послуг може надавати заклад, і які послуги – додаткові, платні. Експерт Міжнародної фінансової компанії Владислава Рябота стверджує, що нормальне функціонування музею чи бібліотеки залежить якраз від адміністратора, який має шукати шляхи фінансової підтримки закладів культури та їхнього персоналу, розробляти довгострокові програми розвитку – видання каталогів картин ґалерії, фотоальбомів музейних старожитностей тощо. Він має бути не управлінцем від культури, а працівником для культури.

Богдана Костюк,
Радіо „Свобода"

Творців ЗУНР перепоховано у Львові

Стіна пам'яті на Личаківському цвинтарі, в крипті якої поховано полк. Д. Вітовського і Ю. Чучмана

ЛЬВІВ. – Серед подій, котрі 1 листопада відбулися у всій Галичині, найважливішою стало перенесення тлінних останків провідників Західно-Української Народної Республіки до Пантеону Слави Личаківського цвинтаря. В день відзначення 84-ої річниці Листопадового Чину у Львові перепоховано Президента ЗУНР доктора Євгена Петрушевича, сотника УСС, а згодом полковника УГА, Державного секретаря військових справ ЗУНР Дмитра Вітовського та його ад'ютанта четаря УГА Юліяна Чучмана.

Урочу мить прийшли засвідчити члени багатьох громадських організацій, духовенство, представники влади, військовики, громадськість Львова.

Після Панахиди, котру відправив Владика Гліб Лончина промовляли міський голова Львова Любомир Буняк, заступник голови львівської Обласної державної адміністрації Володимир Мельник.

„Сьогоднішнім днем закінчується довга посмертна мандрівка мого батька, полковника Д. Вітовського. Та довга дорога розпочалася, коли в березні 1919 року Д. Вітовський був відісланий як член делеґації на конференцію у Версаль. Вертаючись в Україну, полковник зі своїм ад'ютантом Юліяном Чучманом загинули. Літак було збито, урвалося молоде життя, впав герой і був похований у Берліні на чужині,“ – ці слова линули з уст онуки Д. Вітовського Анни Генсен, яка для участи в події приїхала зі сестрою Славою з США. Вона читала звернення від матері Надії Вітовської-Микитей, доньки загиблого творця ЗУНР. Звучали слова подяки тим державним і недержавним установам і об'єднанням, окремим особистостям в Україні та за її межами, завдяки яким відбулася ця важлива подія. Промовляла й племінниця Ю. Чучмана Філомена. Вона пригадала, як у далекому 1950 році в їхній дім увірвалися енкаведисти, вчинили погром. Шукаючи компромат, відібрали рідкісні фотографії, газетні публікації про катастрофу з літаком і похорон у Берліні, багато іншого. Потім засудили її та брата на 25 років, заслали у Магадан.

На завершення говорив ветеран дивізії „Галичина“, член управи Братства опіки над могилами колишніх воїнів України Юрій Ференцевич. Він привітав присутніх від Пласту, адже сам є активним його членом: свого часу очолював крайову організацію у США, був у Головному проводі, а ще – від братства опіки над військовими похованнями„Броди-Лев“, яке зайнялося віднайденням, упорядкуванням і опікою могил українських вояків в Австрії, Італії, Німеччині, Польщі. Саме цьому об'єднанню, створеному колишніми вояками 1-ої Дивізії УНА у США 50 років тому, завдячуємо в упорядкуванні поховання дивізійників неподалік Золочева на Львівщині, у спорудженню могили-кургану під Крутами та встановленні пам'ятника під Базаром. Ю. Ференцевич розповів про те, як відбувалося перенесення тлінних останків наших славних синів з берлінського цвинтаря св. Ядвіги в Україну, дякував усім, хто сприяв на цьому шляху. Праця Братства не завершується. В майбутньому українська земля стане місцем останнього спочинку Головного отамана Симона Петлюри, Гетьмана Павла Скоропадського, полк. Євгена Коновальця, полк. Андрія Мельника, Степана Бандери, ген. Петра Григоренка і Павла Шандрука та багатьох інших, які боролися і віддали життя для кращого майбутнього свого народу.

Для початку ритуалу перепоховання урочистим маршем пройшла тисячна колона пластунів. Юнацькі курені віддали належні почесті творцям нашої державности, прах яких в день річниці Листопадового Чину лягав у рідну землю. На завершення під звуки духового оркестру Західнього оперативного командування урочистим маршем пройшов підрозділ почесної варти.

Звучить гимн України, тричі салютують військовики, прах д-ра Євгена Петрушевича, полк. Д. Вітовського, чет. Ю. Чучмана огортає рідна земля. Назавжди.

Юрій Леськів
Фото: Володимир Саквук, Таня Д'Авіньйон, Юрій Леськів

Вінок Братства „Броди-Лев“ – несуть колишні дивізійники М. Бендина та Я. Бачинський.

Внучка Д. Вітовського А. Генсен і представник Братства „Броди-Лев“ Ю. Ференцевич.

Ветерани 1-ої УД УНА в поході.

Процесія з вінками від родини, українських державних установ, консульства Польщі у Львові, Пласту, Братства „Броди-Лев“, громадськости.

Зліва: міський голова Львова Любомир Буняк, І. Романів, внучка Д. Вітовського А. Генсен, заступник голови держадміністрації Володимир Мельник, племінниця Ю. Чучмана Філомена.

Панахиду над урнами з прахом творців ЗУНР відправляє Владика Гліб Лончина.

Учні ліцею ім. Героїв Крут, несуть урни з прахом д-ра Є. Петрушевича, полк. Д. Вітовського, чет. Ю. Чучмана.

Вкладають урну з прахом полк. Д. Вітовського. На урні медалик на синьо-жовтій стрічці від дочки Надії Вітовської – Микетей.

Зустрілися вперше від 1943 року друзі-дивізійники Олег Чучман, племінник Ю. Чучмана та Ю. Ференцевич.

Пластова молодь зі своїми вінками в пам'ять д-ра Є. Петрушевича, полк. Д. Вітовського, чет. Ю. Чучмана на цвинтарі.

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

ДО СОРОКОВИН ВІДХОДУ

Меценат і знавець мистецтва

Св. п. Володимир Шиприкевич

Сумна вістка про смерть св. п. інженера Володимира Шиприкевича 10 жовтня ц. р. обійшла не тільки філядельфійську громаду, але й ширші кола української спільноти.

Ми віддаємо шану людині, яка віддано працювала для нашого загального добра і висловлюємо найщиріші співчуття родині покійного – вдові Олені, синові Петрові і дочці Марті з їхніми родинами.

Зі смертю св. п. Володимира Шиприкевича ми втратили рідкісну людину, представника покоління, яке уміло поєднувати фахові, громадські й культуротворчі принципи, берегти та розвивати їх на довгому й належному шляху від України, через Польщу, Німеччину, аж до остаточного поселення в Америці. Ми цінуємо його вміння виявляти свою особистість у багатогранній діяльності інженера, любителя і знавця мистецтва, автора і редактора, і, не в останню чергу, мецената.

Володимир Шиприкевич виділявся саме тим, що тонко розумівся на тому, що є вагоме і першочергове. Такою була його підтримка у 1968 році Гарвардського проєкту, що дала поштовх дальшій успішній акції. Таким було його спонзорування першого фундаментального видання основної пам'ятки давньої української літератури та історії „Повісті временних літ". Ця пам'ятка незабаром побачить світ – вона вже у верстці.

Ця наша спільна культуротворча справа продовжується і розвивається, і у Гарварді, і у щораз більшій видавничій і дослідницькій діяльності таких проєктів, як київська „Критика", який, як знаємо, св. п. Володимир Шиприкевич вітав і підтримував. Приклад його трудолюбного громадсько-свідомого життя стане дороговказом для інших.

Вічна йому пам'ять!

Григорій Грабович,
професор української літератури на катедрі ім. Дмитра Чижевського Гарвардського університету, головний редактор журналу і видавництва „Критика"

Український культурний центр відкрито в Сибіру

СУРГУТ, Росія. – 11 листопада тут відкрився Український культурний центр. В Тюменській області проживає найбільша в Росії громада українців, яка дбайливо зберігає і передає з покоління в покоління історико-культурні традиції народу, відроджує українські народні звичаї та художні промисли. Тут проводяться щорічні фестивалі української культури та мистецтва „Сибірські барви України", які організовують українські національні товариства за активної підтримки місцевої влади.

Ініціяторами створення Українського культурного центру виступили українське культурно-освітнє товариство „Українська батьківщина", товариство „Сургутгазпром", Сургутська торговельно-промислова палата.

УНІАН

Культурна святиня нації

ЧИКАҐО. – Розташований у самому серці „Українського села". Український національний музей вражає величчю своєї прекрасної споруди, яку вміло розбудував Йосиф Мицик з нагоди 50-ліття існування музею в нашій метрополії.

29 вересня оновлений музей відкрив свої гостинні двері для відвідувачів. Посвячення доконали Владика Іннокентій Лотоцький, о. митрат Іван Кротець, о. Ярослав Налисник і о. Володимир Ґудзан.

На бенкет у Культурному осередку прийшли близько 450 осіб. Заля була прибрана золотими поясами і стрічками поверх білих обрусів і чарівних квітів завдяки Орисі Яримович і Лялі Кучма. Бенкет відкрив і проводив програмою директор музею Ярослав Ганкевич.

Генеральний консул України Борис Базилевський подарував музеєві ілюстровану „Історію України" зі сторінками, присвяченими українській громаді і музеєві в Чикаго. Далі промовляв Михайло Кос від Українсько-американської федеральної кредитової спілки, даруючи музеєві 25 тисяч дол.

Юліян Куляс промовляв від банку „Певність" і від фундації „Спадщина", яка подарувала музеєві 100 тисяч дол. Серед гостей була велика родина сенатора штату Ілиной Володимира Дудича, який у 1999 р. дістав для музею 500 тис. дол. від губернатора Раєна.

Дотепно змонтував на екрані початки музею Юрій Грицеляк, заступник директора музею. У музеї плідно працюють Мирослава Батерфальви, Олена Смолинець, Юрій Яримович, Калина Дрогомирецька, Рута Галібей, Леся Бойко, Ярослав Самиця, проф. Андрій Мельник, Христина Таран та інші. Майже всі вони – добровольці.

В мистецькій програмі виступили Василь Скільський і Василь Пика, які заграли в'язанку козацьких мелодій. Мирослава Кука виконала лемківську пісню „Порізала пальчик" й „Весняну польку" Ігоря Шамо, а з нагоди дня народження Я. Ганкевича – вальс.

Через кілька днів після недільного бенкету я вибралася на оглядини музею. Намагалася не проминути ні одної кімнати, щоб якнайкраще запізнатися з колекцією народних творів, що дають змогу побачити, яку високу культуру створив наш народ протягом довгих століть, якою духовною величчю і ґенетичною пам'яттю він володіє. Тут були писанки Віри Самиці, Романа Сенюка з Дітройту, Орисі Гладкої, Юстини Нагірняк, Марічки Нагірняк і Лідії Романа, багато із колекції Тані Рейнарович. На бенкеті Ляля Савин подарувала 500 писанок роботи її чоловіка Бориса.

Кераміка представляє Гуцульщину, Полтавщину, Придністров'я, Закарпаття. Є тут також шафка із керамікою Крістел Орлич, яка, хоч німкеня, часто показує свої українські вироби на американських виставках, здобуваючи відзначення і нагороди. Поруч – зразки різьбленої і інкрустованої гуцульської різьби: старовинні рами, цимбали, стара гетьманська булава, свічник із села Жаб'є XVIII ст. на Верховині, куманець. А далі – зразки козацької зброї. Із XVI ст. – шабля із Запорізької Січі. На стіні – дві бандури і кобза. Притягає зір колекція старовинного українського одягу. Повбирані манекени, стоять мов живі, на сільській вулиці представляючи Полтавщину, Поділля, Яворівщину, Верховину і Буковину. В окремих вітринах – зразки народних сорочок, тканих виробів, ґерданів-силянок. Є бойківський одяг із Долини, колекція килимів, величезний весільний коровай роботи Надії Пучковської, речі домашньо-господарського вжитку – праник, ціп, коса, граблі, кресало. В мініятюрі показані драбинний віз, водовіз, сани, ступа, цебрики, хати. Є макети дерев'яних церков (без жодного цв'яха) роботи Гасюка, скульптури Сергія Литвиненка та Осташа.

Сенатор штату Ілиной Володимир Дудич з дружиною і батьками на відкритті музею.

Ціла колекція ляльок в реґіональних одягах, виготовлена Марією Гриневич. Серед зразків образотворчого мистецтва – картини Міки Гарасовської-Дачишин, Анатолія Коломийця, Лева Геца, Михайла Безпальківа, Юрія Скорупського, Богдана Божемського, деревориги Якова Гніздовського, Тирса Венгриновича, Олександра Хиляка, петриківські розписи Андрія Пікуша, керамічні картинки Твердохліб та багато інших, які ще чекають місця свого признання. Старі портрети наших гетьманів чекають на підписи, щоб було відомо, хто вони.

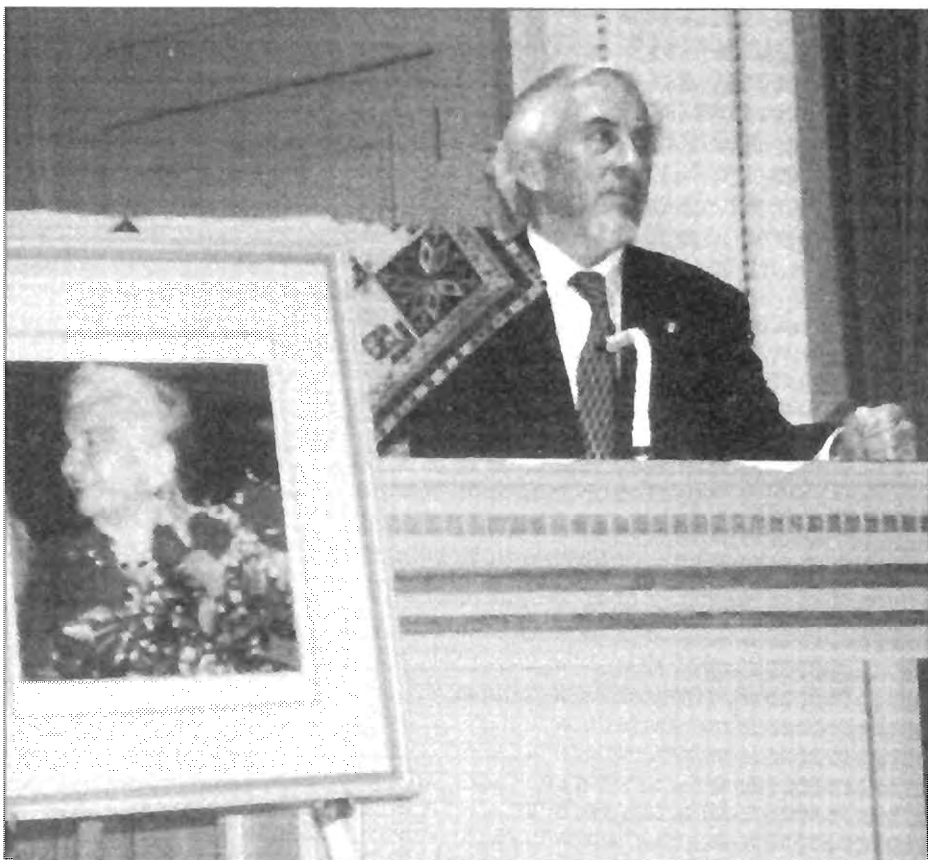
Є вітрина із релігійними пам'ятками – „Острозька Біблія", „Біблія" XVII століття, „Біблійна історія Старого Завіту", старовинні молитовники і хрести. Можна оглянути цікаву колекцію українських гривень із 1918–1920-их років та нові срібні гроші. У кімнаті Чорнобильської трагедії зібрані книжки, які часто випозичають місцеві університети, а на стіні – триптих Петра Ємця (дар Калини Дрогомирецької). Тут є експозиції, що представляють Великий голод в Україні у 1933 р. У кімнаті д-ра Михайла Біди зберігаються його цінні наукові праці і нагороди від президентів Р. Реґена і Дж. Буша. Окрема шафа призначена сенаторові В. Дудичу і його діяльності.

50 років тому учительська громада в Чикаго стала основоположницею найбільшої в діяспорі школи українознавства і була її спонзором 30 літ. Згодом спонзорство перебрало Товариство „Рідна школа". В музеї збережені світлини її засновників, директорів і вчителів, а також архіви. Залі бібліотеки і читальні – великі і просторі. Зі стін дивляться портрети народних геніїв. Бібліотека має близько 17,000 книжок, великий архів і 600 періодиків.

Музей співпрацює з іншими музеями, зокрема з Музеєм Філда у Чикаго. У співпраці із ним в музеї 12 квітня 2003 році відбудеться виставка грецького і українського весільного одягу.

Олександра Мудра

Півстоліття музичного навчання

Р. Савицький розповідає про історію УМІ біля портрету проф. Дарії Гординської-Каранович.

НЬЮ-ЙОРК. – Тільки порахувавши роки, ми стаємо перед фактом, що велика українська спільнота з числа тих, що переїхали до США після Другої світової війни і стали мотором широкого культурного життя, перебуває на землі Вашінгтона вже понад півсторіччя. Багато нового та цікавого повстало за ці роки.

Одним із таких новотворів, що себе всеціло виправдав, був Український Музичний Інститут з осідком в Нью-Йорку та філіями в різних осередках українського життя.

Завдяки декільком ентузіястам музичного навчання в українському середовищі, УМІ Америки перейшли сотні української молоді, не лише навчаючись гри на одному із інструментів, але пізнаючи також багату українську музичну літературу та історію. Це було можливе завдяки саме тим учителям музики, що посвятилися цьому завданню та уміли прищепити любов до музики, і саме до української музики, а також поколінням української спільноти.

Найкращим доказом успіху учителів УМІ впродовж півсторіччя був концерт до 50-річчя його існування, що відбувся в неділю, 27 жовтня, у одній із зал славного Карнеґі-Гол.

Організатори концерту з проф. Т. Богданською на чолі присвятили його пам'яті однієї із найбільших ентузіясток музичного українського виховання в США проф. Дарії Гординській-Каранович. Хто знав її та пізнав її відданість українській музиці, розумів причину, чому цей ювілейний концерт присвячено її пам'яті. Це підкреслила у своєму вступному слові проф. Т. Богданська, про це пригадував зі сцени портрет проф. Д. Каранович, що був прикрашений багатими китицями квітів.

Виконавці один за одним виходили на концертову залю, виконуючи композиції – від наймолодших з дитячого хору у Філядельфії до сивоголових колишніх випускників УМІ. Про їхню „альма матер" говорив з гумором ще один випускник УМІ, а рівночасно син ще одного ентузіяста цієї школи – Роман Савицький. Він вступив тепер вже у сліди свого батька проф. Романа Савицького і став великим пропагатором та ентузіястом української музики.

Концерт, що так нагадував давні заключні концерти УМІ, пройшов з успіхом. Заля була вщерть виповнена родинами виконавців, а сантимент до цієї винятквої школи єднав усіх.

Дбайливо виконана програмка із короткою історією УМІ в українській та англійській мовах з портретом проф. Д. Гординської та численними привітами залишиться гарною пам'яткою для усіх учасників цієї імпрези. Можна тільки побажати, щоб ентузіязм прихильників УМІ – учнів і професорів – не згасав, а далі був провідним мотором навчання і пізнання української музики.

О. Кузьмович

Концерт С. Шкафаровського і С. Довгань

НЬЮ-ЙОРК. – Численні гості, що заповнили залю Українського Інституту Америки 9 листопада, прийшли на вокальний концерт МАТІ – Стефана Шкафаровського і дебютантки Стефанії Довгань.

Стефан Шкафаровський, ветеран концертових і оперних естрад Америки, сьогодні є в зеніті своєї кар'єри. На сцену МАТІ він приніс українські та американські пісні та арії з італійських опер.

В українських піснях його могутній бас повнокровно ширяв у всіх піснях, серед яких найкраще він виконав М. Лисенка „Ой, Дніпре", в якій так владно заблищала потуга гетьманської булави. А в американській „Ol' Man River" Керна низькі тони його голосу набрали органної сили.

Люди, що пам'ятають С. Шкафаровського з концертових виступів, де він, як правило, був непорушний як статуя, не впізнали б його через рухливість. Він просто перевтіляється у сценічний персонаж ролі з жестами й мімікою. Його Дон Карлос (Верді) чи „Поговір" (Росіні) дуже сподобалися публіці.

Стефанія Довгань (сопрано), яка навесні закінчила навчання, ще має багато праці перед собою. Цікавий її добір українських пісень Барвінського, включно з прем'єрою Віталія Кирейка „Як почуєш вночі". Вона виконала арії з опер Росіні, Пирселя, Пучіні, Масне.

На кінець був дует з твору Моцарта – С. Шкафаровський грав ролю Дон Джіованні та підлещував Церліну. С. Довгань, мабуть, мало обізнана з ролею Церліни, на залицяння перелюбника, замість палкого бажання, відповідала йому здивуванням. До загального успіху багато причинився Вячеслав Бакіс, що акомпаніював співакам.

Богдан Марків

Фестиваль польської культури в Україні

Від 24 жовтня до 10 листопада в чотирьох містах України – Києві, Львові, Одесі та Харкові – проходив IV Фестиваль польської культури в Україні. Музика посіла провідне місце на фестивалі. Зокрема, 9 листопада в Києві відбувся концерт оркестру Національного театру опери і балету ім. Т. Шевченка, який виконав твори Монюшка, Шопена і Лютославського. Солістом був молодий польський піаніст Ян Броя, переможець Міжнародного конкурсу ім.Чюрльониса у Вільнюсі в 1999 році.

Камерна оркестра Одеської філармонії представила твори польських композиторів XX століття для струнної оркестри – М. Карловича, Г. Гурецького, В. Лютославського, Г. Бацевич, В. Кіляра.

Найбільше подій було у Львові, де відбулося відкриття фестивалю, на якому прозвучали арії з опер Станіслава Монюшка у виконанні солістів і оркестри Львівського оперного театру, а також співаків з Польщі.

У Львові також відбулася презентація польських аматорських колективів, діючих в Україні. Два заходи – гала-концерт в Національному академічному українському драматичному театрі ім. М. Заньковецької та у Львівському будинку орґанної та камерної музики представили артистичні надбання польської національної меншини в Україні. У концертах брали участь польські ансамблі зі Львова, Житомира, Рівного, Хмельницького, Луцька, Луганська.

Вагоме місце у фестивалі мали театральні вистави драматичних театрів ім. Івана Франка з Києва та ім. Марії Заньковецької зі Львова.

УНІАН

7 листопада у Києві завершився V Міжнародний конкурс молодих піаністів пам'яті Володимира Горовця, у якому взяли участь понад 50 юних піаністів віком до 14 років з України, Росії, Білорусі, Польщі, Фінляндії, Ізраїлю. В групі „Горовець - Дебют" лавреатом стала наймолодша учасниця конкурсу Настасія Головань з Миргороду Полтавської обл., якій за кілька днів виповниться 7 років. На фото: Настя Головань приймає поздоровлення глядачів після церемонії нагородження в Колонному залі ім. Миколи Лисенка Національної філармонії України у кінцевий день конкурсу.

Фото УНІАН

Роман американської українки про трагедію Чорнобиля

(Zabytko, Irene. The Sky Unwashed: A Novel. – Algonquin Books of Chapel Hill, 2000, 265 pp.)

Ірена Забитко належить до другого покоління українських американців. Вона народилася і виросла в Чикаґо, багато разів бувала в Україні, викладала тут англійську мову, відвідувала друзів і родичів у Чорнобильській зоні. Своїм першим романом про трагедію Чорнобиля письменниця засвідчила продовження посталого в американській літературі 1990-их років українського дискурсу, що включає творчість ряду авторів українського походження, які різною мірою торкаються українських питань: від навіяного родинними спогадами легкого сентименту до безпосереднього змалювання землі своїх батьків. Сюди можна зарахувати А. Мельничука, який видав два романи – „What is told" (вийшов в українському перекладі під назвою „Що сказано") та „Ambassador of the Dead", а також Д. Орловську, О. Калитяк-Девіс, Л. Шпорлюк, Х. Лью, Х. Луценко, О. Дженінґс.

Як і Мельничук, Забитко у своєму творі звернулася до української тематики. І це не є механічне звертання до екзотичної теми. Коли Мельничук заглиблюється в давню й недавню українську історію, проводить паралелі з сьогоденням, завершуючи проблемою вростання українців у нове американське середовище, то Забитко представляє американському читачеві одну з головних проблем сьогоднішньої України – Чорнобиль.

Взявши за назву твору слова з поезії Тараса Шевченка „І небо невмите", письменниця тим самим ніби приєднується до „великого" тексту, до діялогу – з українською історією, літературою та сьогоденням батьківщини її батьків. Далі письменниця розширює знаковість твору, подаючи на окремій сторінці як епіграф відомі слова з Апокаліпси, в яких нібито передбачалася чорнобильська трагедія: „...І велика зоря впала з неба, палаючи, як смолоскип. І спала вона на третину річок та на водні джерела. А ймення зорі тій Полин. І стала третина води, як полин, і багато з людей повмирали з води, бо згіркла вона"...

Темою самого роману є чорнобильська трагедія на тлі трагедії та деградації українського села та ширше – радянської епохи горбачовських реформ. В центрі оповіді – село Стариліс (правильніше було б – Старий Ліс), що знаходиться поруч із атомною електростанцією, та сільська сім'я: баба Маруся, її син Юрко, невістка Зося (має коханця і вагітна від нього), їхня донька Катя і маленький Тарасик. Трагічність події підсилюється весіллям, яке починається напередодні вибуху. Юрко затримується на добу на станції, отримує надмірну дозу опромінення, і його відвозять у лікарню до Києва, де він через півроку помре. На офіційному рівні аварія замовчується. Невдовзі мешканців села відселяють. Баба Маруся повертається до забрудненого радіяцією села, живе сама в хаті, пізніше з'являється кіт, сусіди. Але всі по черзі незабаром помирають. Лише Зося з дітьми вибралася до Москви, де поневіряється по знайомих, розгубивши свою сім'ю. Такий собі образ загубленої української людини, яка в мирний час приречена або на смерть, або на втечу з рідної домівки, не знаходячи елементарної підтримки з боку суспільства і держави. Очевидно, для автора даний роман набирає універсального характеру через свій екзистенціяльний вимір. „Історія виживання самотнього людського духу в умовах найбільшого відчаю", – так прокоментувала суть твору американський критик Мері Сю Кепел.

Однак на тлі правдивого змалювання трагедії української людини помітна й неточність в деталях. Це й фонетичні помилки, недоречна стилізація, нечітке розуміння українських і радянських реалій. Деякі з неточностей носять або ж відверто арахаїчний характер, або підпорядковані американському кліше, що викривлює дійсність: Зося думає втікати до Москви чи Сибіру, але слово Сибір лякає Марусю „через чутки про трудові табори і в'язниці"; баби збираються писати лист до влади, і одна каже: „Не пишіть нічого українською мовою, бо вони арештують нас як буржуазних націоналістів"; баба Маруся намагається говорити по-російськи і вживає слово „товариш", бо боїться, щоб не запідозрили в ній шпигунки. Деякі неточності носять літературно-книжковий характер.

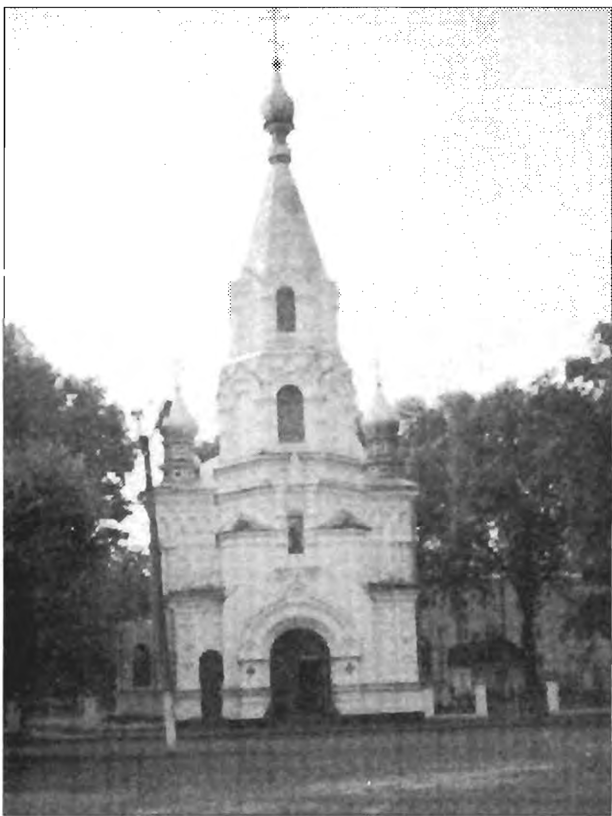
Неточність у деталях, ймовірно, непомітна чи неважлива для американської публіки, проте надто дратівлива для спостережливого і знаючого читача. В деяких випадках авторці варто було б порадитися з українським консультантом.

Роман Забитко виконує важливу функцію: зближує українську і американську культури, дає певне розуміння українських реалій для американського читача. З Україною письменницю поєднує насамперед спільність почуття невимовного болю і трагедії, прагнення показати це світові в емоційно-образній формі; з Америкою – певне сприйняття України через американську призму та підкорення законам американського стилю, що розмиває чітке розуміння українських реалій на догоду уже усталених в американській літературі кліше.

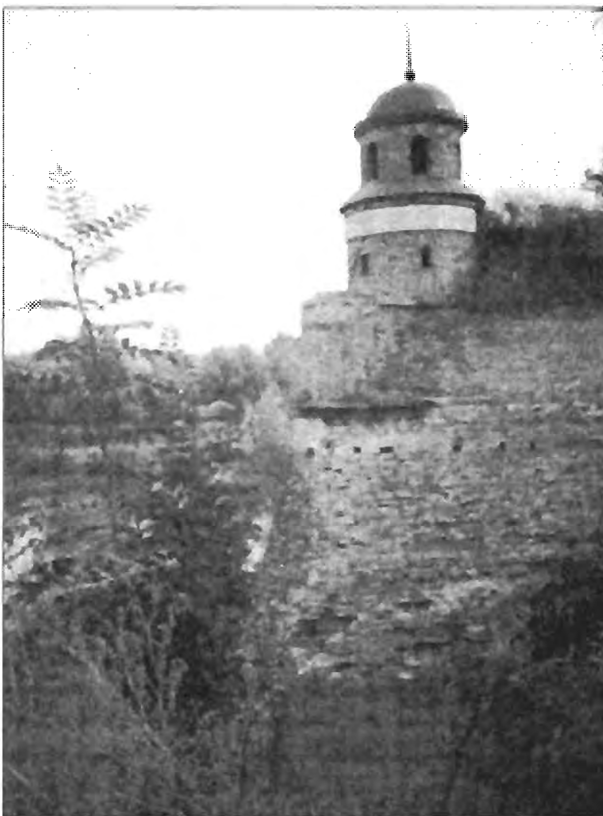
В цілому роман Забитко „І небо невмите" засвідчив прагнення нової хвилі українських американців до діялогу з прабатьківщиною, діялогу, в якому вони віднаходять елементи своєї ідентичности й приналежности. Народжене на новій землі, трансформоване різною мірою у нову культуру, це покоління витворює свій український дискурс в американській літературі. Вони вже не користуються мовою своїх предків (хоч можуть її знати), нова культура стає їм ближчою, вони тут народилися і не збираються нікуди еміґрувати. Проте вони цілком не відрікаються від культури своїх батьків, навпаки – ця пов'язаність, яка на рівні серйозного філософського осмислення, так і на рівні легкого сентименту, часто надає їм власного обличчя й неповторности, створює елемент новизни і екзотичности, чим і урізноманітнює нову культуру.

Микола І. Сорока,
Альбертський університет

Українські святині княжого Дубна

Собор св. Іллі в Дубні

Вежа-капличка Дубенського замку

Дубне належить до давніх княжих міст історичної Волині. Дата його заснування невідома, але першу згадку в „Літописі Руському" знаходимо під датою 1100 року, коли то на з'їзді князів у Витичеві князю Давиду дісталось місто: „...а Дубен і Чорторийськ – се тобі дає Святополк...". Але Дубне має набагато старшу історію і отримало свою назву від дубових лісів, що покривали територію, на якій заснували і розбудовували місто наші князі. В середньовіччі там, де засновувались міста, для охорони їх будували замки. Про наявність дерев'яного замку з оборонними земляними валами та охоронними вежами свідчать історичні джерела. Монголо-татарська повінь 1240 року змила його разом з містом.

З першої половини XIV ст. місто разом з Острогом, до якого воно належало, стає власністю князів Острозьких. По смерті князя Волинського Юрія Львовича (з Рюриковичів) Волинь з 1337 року належала Любарту Гедеміновичу, який підтвердив за князем Данилом Острозьким всі володіння, в тому числі і Дубне. З тих часів розпочинається тривалий період приналежності міста й околиць до великої власності князів Острозьких, з якими пов'язана велика розбудова Дубна, як одного з найбільших тогочасних міст історичної Волині.

Зміцнюючи оборону міста нововибудованим замком з мережею підземних ходів, земляними валами і мурами на них, князі Острозькі вибудували також три монастирі і ряд храмів Божих.

На острові Дубовиці, серед заплавів Ікви, князь Костянтин Острозький 1592 року заснував жіночий монастир Вознесіння Господнього. Улюбленою святинею князя Костянтина в місті Дубне стала обитель Чесного Хреста, заснована з особливо строгим чернечим життям. Ця чоловіча обитель знаходилась на острові серед Ікви. Сюди князь запросив в настоятелі відомого чернечого подвижника Іова Залізо, пізнішого ігумена Почаївського, святого землі Волинської.

Ще одна монастирська святиня в околиці Дубна – Страклів – заснована 1665 року княгинею Анною Пузиною. Храм Різдва Пресвятої Богородиці обдарувала княгиня Анна чисельними дарунками, серед яких – давні мистецького письма святі образи, Богослужбові книги, чаші, хрести, плащаниці.

Останній з роду Острозьких – Януш заснував 1614 року монастир бернардинів, який існував до 1852 року, а тоді був переданий православним і переосвячений в ім'я св. Миколая. З 1909 року при ньому засновано жіночу обитель. Опріч монастирів, князі Острозькі вибудували дерев'яний храм св. Юрія (1494 року) на Сурмичах, св. Іллі, згадуваний вище св. Миколая, а в XIX ст. ще й нову церкву св. Тройці в Тараканові.

Найбільшим храмом міста є мурований собор св. Іллі, невідомо ким і коли побудований на місці дерев'яної церкви. В роки незалежності України в новому житловому масиві міста, біля цукрового заводу, споруджено монументальний собор Покрови Богородиці.

Особлива любов до Дубна прийшла до мене ще в школі, коли я прочитав повість Миколи Гоголя „Тарас Бульба", у якій оспівана неповторна своєю красою фортеця. Вересневого ранку я знову побував біля замку, у церквах, які, крім храму св. Юрія на Сурмичах, належать до УПЦ КП.

Разом зі студентом Крем'янецького педагогічного коледжу Віталієм з багатодітної сім'ї Віктора і Зої Сребродольських, мого вихованця, оглядаємо місто і його святині. У соборі св. Іллі о. Андрій Мохун править Службу Божу в рідній мові, її прикрашає піснеспівами хор. Від собору св. Іллі вирушаємо до храму св. Миколая, при якому засновано жіночий монастир. Довгий час тут був склад фабрики „Райдуга", тому реставраційні роботи тепер в розпалі. Потім їдемо в Страклів, де є відреставрований храм Різдва Пресвятої Богородиці – дивотвір княжни Анни Пузини. Молоденький о. Іван Дуда, випускник Рівненської духовної семінарії, чудовим голосом читає в церкві рідною мовою Євангелію. Оглядаю давні ікони, богослужбові книги, добре збережений архів. Пішки вирушаємо в Підборці, куди перенесено було з острова Дубовиці помонастирський храм Вознесіння Господнього давнього жіночого монастиря, заснованого князем Костянтином Острозьким. Тут саме відбувається вінчання молодих. Поспішаємо на Сурмичі, щоб оглянути ще й церкву св. Юрія. Тут править о. Євгеній – вірний слуга Московського Патріярхату. Вражає її іконостас в стилі українського бароко роботи волинських майстрів XVII. За Іквою, праворуч, знаменита Дубенська тюрма, а перед нею – пам'ятник українцям-патріотам, помордованим більшовицькими катами в її стінах у 1941 році.

Над самою Іквою, зі східної сторони фортеці, є вежа-капличка. Десь тут молодий Андрій Бульбенко з повісті М. Гоголя зустрічався з дочкою польського воєводи, через яку відступивсь від віри батьків, й самої України. Десь тут, в передбрам'ї, він знайшов смерть від руки батька – за відступ і зраду.

Дубенський замок – найважливіша частина історико-культурного заповідника. До нього належить 29 пам'яток архітектури в старому місті. Обслуговує цю науково-культурну структуру 35 осіб, а очолює їх директор Петро Смолін. Науково-освітньою працею заповідника відає поет Микола Пшеничний. Старший науковий працівник Ольга Гавриленко показує нам палац Любомирських, оглядаємо виставку „Скарби наші духовні", в якій вражають давні волинські ікони, серед них найдавніша з XVI ст., яку замовив князь Костянтин Острозький для Іллінської церкви міста. Існує мережа підземних ходів, схема яких зберігається в фондах музею, але коштів на дослідження немає. По оглядинах замку вирушаємо до місця, де стояв Хрестово-Воздвиженський монастир, церкву якого зруйнували більшовики, а на святому місці створили міський смітник.

Наша наукова подорож скінчилась пізнього вечора, коли ми залишили давнє княже місто над Іквою з наміром розповісти світові про його минуле і сьогодення.

Володимир Рожко,
історик-архівіст
Луцьк

Польський звеличник Тараса Шевченка

До 100-річчя від народження Єжи Енджеєвича

Популяризатор української тематики і літератури в Польщі Єжи Єнджеєвич – унікальна постать для українців, оскільки йому довелося поширювати правдиве слово про наш народ, коли самі українці в СССР не могли про себе сказати правди.

На багатостраждальному шляху обох народів траплялося усяке: добре і недобре. Однак завжди найкращі представники обох народів ставали над непорозуміннями, розвивали співробітництво в усіх ділянках політичного, економічного, наукового й культурного життя.

Єжи Єнджеєвич народився 2 березня 1902 року в Баварії біля Конських. Молодість його минула у Дніпропетровську. На цій козацькій землі майбутній письменник подружив з місцевими українцями, зрозумів долю того покривдженого народу в російській займанщині. Як сам згадував пізніше, з тугою залишав Дніпропетровськ і переїхав до Варшави. Почав студіювати право і польську філологію у Варшавському університеті. Вже студентом розгорнув інтенсивну журналістичну, а згодом перекладацьку і письменницьку діяльність.

Спадщина Єнджеєвича – це понад 30 романів, понад 20 драматичних та велика кількість поетичних творів. Серед його перекладів на польську мову є двотомник „Вибраних творів" М. Коцюбинського. Він також перекладав твори І. Котляревського, І. Франка, Лесі Українки, М. Рильського, В. Сосюри та інших українських прозаїків і поетів. Підготував для видання збірку оповідань Є. Гуцала, а також допомагав ставати на ноги молодим українським поетам, які після відлиги почали дописувати до „Нашого Слова", „Нашої Культури" і до щорічних альманахів, які почали появлятися з 1956 року у видавництві Українського культурно-суспільного товариства у Варшаві. В тих часописах письменник друкував свої праці про Шевченка, Коцюбинського, рецензії на літературні теми, зокрема схвально відгукнувся на літературну антологію „Гомін" (Пшиязьнь,1964,№ 46), а також виступав з доповідями, популяризуючи українську літературу. Письменник мав одну з найбільших україністичних бібліотек у Варшаві.

Та найвищим творчим доягненням Єжи Єнджеєвича став роман-есей про життя і творчість Тараса Шевченка „Українські ночі або родовід генія" (1966). Автор з великою любов'ю до України і її Пророка передає дух народу, його одвічне прагнення до свободи. Як і Шевченко, Є. Єнджеєвич засуджує злуку України з Росією і вважає її найбільшим нещастям, яке довело до духовного, національного, економічного, культурного поневолення.

Напередодні ювілейного вечора Єжи Єнджеєвича, в Спілці польських письменників у 1972 року ми з Іваном Тимчиною перебуваючи у Варшаві, мали незабутню зустріч з Енджеєвичем. Пам'ятаю його слова з приводу „Кобзаря": що висловлені в ньому думки і почуття є дороговказом і заповітом не лише самих українців, але також і для поляків, для усіх людей світу.

Ця унікальна книга ніколи не втратить свого значення – як один з мостів між українським і польським народами.

Помер великий подвижник братолюбія наших народів 19 листопада 1975 року і поховнено його в Алеї заслужених поляків на Варшавському цвинтарі.

Ярослав Стех

СПОРТ

Футбол

13 листопада, у середу, коли тижневик „Свобода" було передано до друку, у Києві відбулась гравідповідь київського „Динамо" у змаганнях Ліги чемпіонів з „Ювентусом". У першій в Турині кияни зазнали поразки з рахунком 5:0. У той же час йтиме гра між командами цієї групи „Феєнорд" – "Ньюкасл". Про вислід змагань буде повідомлено в наступному числі „Свободи".

Шахи

Чоловіча збірна України з шахів, яка перед стартом Олімпіяди у словенському місті Бледі вважалася одним з претендентів на перемогу, за два тури до закінчення змагань у черговий раз розчарувала своїх вболівальників. У 12-му турі, поступившись несподівано вірменам 3:1, українці разом ще з 6-ма командами ділять 16 – 21 місця.

Поразка від збірної Вірменії виглядає ще більш прикрою, якщо зважати на те, що вперше на турнірі поступився чемпіон світу ФІДЕ Руслан Пономарьов, який програв Володимирові Акопянові. Не підтримали свого партнера зі збірної й інші шахісти. Василь Іванчук з Вереславом Ейнгорном зіграли внічию, а Володимир Баклан також поступився суперникові. Трохи краще за чоловіків виступає жіноча команда України, яка у 12-му турі „розгромила" команду Узбекистану 3:0, і з 22-ма точками ділить 7-9-те місця з командами США та Болгарії.

Бокс

8 березня Віталій Кличко вийде на ринґ „Mandalay Bay Casino" у Лас-Веґасі у поєдинку проти Ленокса Льюїса, щоб позмагатися за звання чемпіона світу за версією „WBC". Віталій Кличко є офіційним претендентом на бій за звання чемпіона світу за цією версією, де чемпіоном є саме Л. Льюїс. Легендарна людина в історії професійного боксу Могамед Алі назвав Ленокса „найкращим боксером сучасности", тож саме в українця з'явилася можливість спростувати ці слова. У наступному році Л. Льюїс, який після перемоги над М. Тайсоном у червні 2002 року збирався завершити кар'єру боксера, після бою з Віталієм Кличком збирається ще двічі вийти у ринґ. Влітку наступного року плянується бій-реванш англійця з Майком Тайсоном, а у листопаді 2003 року Л. Льюїс збирається зустрітися ще з одним українцем – Володимиром Кличком. Очікується, що за ці три поєдинки Л. Льюїс отримає близько 80 мільйонів долярів. Що стосується бою з Віталієм Кличком, то, за попередньою інформацією, гонорар Л. Льюїса складе 15 мільйонів долярів, а В. Кличка старшого – 5 млн.

23 листопада Віталій у поєдинку за звання Інтерконтинентального чемпіона „WBA" боксуватиме у Дортмунді проти Лері Дональда, а Володимир 7 грудня у Лас-Веґасі у бою за звання чемпіона за версією „WBO" вийде в ринґ проти Джаміля Маклейна.

Художня гімнастика

На чемпіонаті Европи з художньої гімнастики, який завершився 10 листопада у Гранаді, українські гімнастки і в командному заліку, і в абсолютній першості фінішували вслід за представниками Росії: у командному заліку збірна України виборола срібло, поступившись збірній Росії , на третьому місці – болгарські гімнастки. У багатоборстві чемпіонкою стала також росіянка Аліна Кабаєва. Українка Тамара Єрофеєва отримала срібло, а ще одна представниця України, Ганна Безсонова, стала бронзовою переможницею чемпіонату.

Універсальний бій

На чемпіонаті світу з універсального бою, який 10 листопада завершився в Санкт-Петербурзі, Росія, українські спортсмени вибороли вісім медалей у дев'яти вагових категоріях. На рахунку збірної України одне перше місце, чотири других та три третіх. Всього у чемпіонаті змагалися 100 бійців з 21 країни світу. Переможцями стали українські спортовці Романко, Білобрицький, Колесник, Бутенко, Горлатов, Іняхін, Старостенко, Попов.

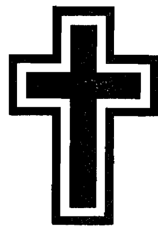
Спортивна гімнастика

13 листопада в Києві відбулась прес-конференція, присвячена представленню І міжнародного турніру зі спортивної гімнастики „Золота Лілея", який відбудеться в Донецьку 14 грудня.

На фото: абсолютна чемпіонка Европи, світу та Олімпійських ігор зі спортивної гімнастики Лілія Подкопаєва на пресовій конференції. Фото УНІАН

Пожертви на розвиток спорту в Україні просимо надсилати до УСЦАК на адресу: 680 Sandford Avenue, Newark, NJ 07106.

В безмежному смутку повідомляємо родину, приятелів і знайомих, що з волі Всевишнього, 10 листопада 2002 р. упокоївся в Бозі, заосмотрений Найсвятішими Тайнами, наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ, ВУЙКО і СТРИЙКО

бл. п.

д-р ВАСИЛЬ ЛЕНЦИК

Абсольвент Львівської Богословської Академії, довголітній професор історичних наук.

ПАНАХИДА була відправлена 13 листопада, а заупокійна Служба Божа 14 листопада 2002 р. у каплиці Колегії св. Василія Великого у Стемфорді. Чин похорону відбувся 14 листопада 2002 р. на українському католицькому цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Тяжким горем прибиті:
дружина – ЛІДІЯ
доньки – ЛЕСЯ
– АНЯ з мужем ЮРКОМ ПАВЛІЧКОМ
сини – ЮРКО з дружиною ЕЛИСАВЕТОЮ і дітьми МІЛЕЮ і АНДРІЙКОМ
– АНДРІЙ
та ближча і дальша родина.

Вічна Йому пам'ять!

Замість квітів родина просить складати пожертви на Львівську Богословську Академію, на Український Музей і Бібліотеку в Стемфорді, або на потребуючих в Україні.

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

АҐНЕС ЩЕРБА КУК член УНС Відд. 173 Т-ва св. Володимира у Вілмінґтоні, Дел. По-мерла 29 вересня 2002 р. на 72-му році життя. Нар. в 1929 р. Залишила у глибокому смутку: чоловіка Доналда, синів Доналда мол., Петра і Григорія, дочку Катлин, внуків, сестру і брата. Похорон відбувся 2 жовтня 2002 р. на цвинтарі All Saints у Wilmington, DE.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

....

МАРІЯ УСКІН член УНС Відд. 461 Т-ва ім. „Івана Мазепи" у Велланд. Померла 2 вересня 2002 р. на 80-му році життя. Членом УНС стала в 1965 р. Залишила в глибокому смутку трьох синів: Фреда, Михайла, Данні і дочку Гелен. Похорон відбувся 5 вересня 2002 р. на Holy Cross Cemetery у Welland, Canada.

Вічна їй пам'ять!

Секретар

ВОЛОДИМИР КАСКІВ член УНС Відд. 146 Т-ва ім. „Івана Франка" у Воррен, Миш. Помер 4 вересня 2002 р. на 83-му році життя. Нар. в 1919 р. в Україні. Членом УНС став в 1969 р. Залишив у глибокому смутку дружину Дарію, сестру Любу в Україні. Похорон відбувся 7 вересня 2002 р. на Mt. Olivet Cemetery в Hamtramck, MI.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

....

РЕЙМОНД ЗАНКОВСЬКИЙ член УНС Відд. 247 Т-ва св. Івана Хрестителя у Вілмінґтоні, Дел. Помер 22 вересня 2002 р. на 81-му році життя. Нар. 1 січня 1921 р. у Вілмінґтоні, Дел. Членом УНС став в 1949 р. Залишив у глибокому смутку дружину Елизабету і родину. Похорон відбувся 26 вересня 2002 р. на Silverbrook Cemetery у Wilmington, DE.

Вічна йому пам'ять!

Секретар

Петро Скорупський

(1949–2002)

В липні цього року трагічно відійшов із життя св. п. Петро Скорупський, відносно молода людина, про яку небагато було відомо в українській громаді, але яка багато зробила для поширення знання про українську проблематику в американській пресі і вищих ешелонах американського уряду.

Народився покійний Петро в Німеччині, університетську освіту (електроніка і комп'ютерні науки) здобув в Америці, недовго працював у двох компаніях за спеціяльністю, бо в зв'язку зі затяжною недугою змушений був покинути свою професію. У вимушеній самотності, прикутий до візка і ліжка, він занявся доглибним вивченням історії, політики, теології та навіть медицини, зібрав при тому чималу бібліотеку. У 80-их роках покійний Петро віддав левову частку своєї уваги обороні української справи: писав сотні листів до американської преси, сенаторів, конґресменів та Білого дому, до Президента Реґена включно. Його широке листування торкалося багатьох проблем – русифікації України, переслідування українських церков, чорнобильської катастрофи, радіопередач „Вільна Европа", радіо „Свобода", арешту Івана Дем'янюка, совєтського викрадення Мирослава Медведя, арешту Оксани Мешко і багатьох ін. Сьогодні це листування має велике архівне значення в історії діяспорної боротьби зі совєтським поневоленням України.

Здобувши високу стилістичну майстерність в англійській мові він також переклав для „Смолоскипу" Осипа Зінкевича десятки українських текстів, як теж частину роману Олеся Гончара „Собор". Плянував, та вже не встиг, перекласти спогади свого батька про УПА „У наступах і відступах". Свого часу Петро мав свій комп'ютерний „сайт", „інфонет", присвячений, в основному, теологічній інтерпретації Біблії і її застосування до людського існування. Користався цей сайт великою увагою. До речі, теологія була його захопленням. За допомогою словників читав також грецькі і жидівські біблійні тексти. Писав вірші англійською мовою.

Похорони Петра Скорупського відбулися 5 липня 2002 року на православному цвинтарі св. Андрія, в С. Бавнд-Бруку, Н. Дж. Мати покійного, Броніслава Скорупська, на поминальній тризні попросила шанувальників її сина жертвувати на академічні потреби університету „Києво-Могилянська академія". Хай пам'ять про цю винятково обдаровану людину буде тривалою!

Іван М. Фізер

За мову і зміст посмертних оголошень і подяк редакція не відповідає

ПОДЯКА

Раненько 4 червня 2002 року перестало битися серце і відійшла у вічність моя найдорожча

ДРУЖИНА, МАМА, БАБЦЯ і СЕСТРА

бл. пам'яті

ІРЕНА ҐРОХ МОЦЮК

Щиро дякуємо о. Филипові Вайнер, парохові церкви св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й., мітратові о. Іванові Терлецькому, о. Богданові Данилові, о. Ігореві Міджакові, о. Петрові Ґронському за чудові відправи Панахиди 10 червня в похоронному заведенні Дучинських в Йонкерсі, Н. Й. Рівнож дякуємо отцям Филипові, о. Петрові і о. Павлові Мартинюкові за чудово відслужену посмертну Службу Божу 11 червня в церкві св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й., при відкритій домовині покійної Ірени. На цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, Н. Й., відпрявляв і запечатував домовину о. Петро Гронський, сердечна йому подяка.

Ми невимовно вдячні за вінки і квіти в пам'ять покійної Ірени. Окрім мужа Ярослава, квіти і вінки зложили: Ігор, Дарка і Анастазія Залуцькі; Давід, Наталка, Діяна і Микола Барон; Мирон і Ярко Залуцькі; Ірена і Мілтон Барон; д-р Ольга, Женета і Тіна Моцюк; д-р Юрко, Андрійка, Діяна і Леся Мельник; Тифон, Анна, д-р Никола, Лідія, Ірена і Рома Кульбіда; Богдан, Леся і Алі Дмитров; д-р Надія Кмета; Іван Бернацький – Заслужений артист України; Союз Українок Америки – 119-ий Відділ в Йонкерсі, Н. Й.; Український Музей в Нью-Йорку; хор церкви св. Михаїла в Йонкерсі, Н. Й.; Bill, Liz & Sons; Мирон і Оля Гнатейко, Ігор і Наталія Савко; д-р Олег і д-р Ляриса Запутович і Ірена Гнатів; Sharon & Larry Zide: Sam & Maggie Borodinsky; Gregory Gilligan-Filmedia; Mike Meinhart – Palisade Delivery.

Ми складаємо сердечну подяку церковному хорові св. Михаїла в Йонкерсі, Галині Титлі, голові хору, та всім хористам, що прийшли заспівати прощальну Службу Божу у вічність Ірені, членці цього хору. Невимовно вдячні диригентові хору, маестрові Адріянові Бриттан, що залишив всі інші обов'язки і прийшов, щоб попрощати Покійну чудовим співом цього хору.

Дякуємо всім тим, що теплими промовами і поминками прощали покійну Ірену у вічність після Панахиди і на цвинтарі після запечатання домовини.

Наша особливо сердечна подяка Олі Руденській за вшанування пам'яті нашої найдорожчої покійної Ірени в пресі.

Дякуємо Ярославові Кулиничеві за пам'яткові знимки.

Вкінці складаємо найщирішу подяку родині, знайомим і всім, що так численно взяли участь у похоронних відправах, у неділю, 10 червня на Панахиді, в понеділок, 11 червня в церкві на Службі Божій та на цвинтарі св. Духа в Гемптонбурґу, за молитви і квіти, за телефонічні і листові вислови співчуття, за пожертви на Служби Божі і на добродійні цілі. Нехай Всевишній винагородить Вас усіх своїми ласками.

В пам'ять Покійної зложили на наступні цілі:

НА НОВОСТВОРЕНИЙ МЕМОРІЯЛЬНИЙ ФОНД В ІМЕНІ бл. п. ІРЕНИ Ґ. МОЦЮК ПРИ УКРАЇНСЬКОМУ МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ ЗЛОЖИЛИ:

	20,000 дол.	муж, Ярослав В. Моцюк;
	1,000	дочка, Дарія і Ігор Залуцькі з донею Анастазією;
	1,000	дочка, Наталія і Давід Барон з донею Діяною і сином Миколою;
	500	Борис Галаган;
	500	119-ий Відділ Союзу Українок Америки в Йонкерсі, Н. Й.;
	500	д-р Юрій і Оля Руденські;
по	300	Орест і Лідія Ґлют, Степан Петрик;
	250	Василь Сосяк;
	200	Василь і Марія Лучків;
по	150	адвокат Зенон Б. Масний, Володимир і Володимира Васічко, Westchester Medical Center/Pharmacy Department;
по	100	д-р Роман і Анна Алиськевич, Марія Борковська, Тарас Ґ. і Марія Борковський, Юрко і Алла Черней, Михайло Джіман, Оксана А. Ґудзоватий, Тиміш і Мирося Ганкевич, Іванна Ганкевич, Тітус і Софія Геврик, Мирон і Ольга Гнатейко, Християна Карпевич, Ольга Кекіш, Володимир і Анна Козіцький, Александра Крумшин, Ростислав Міланич, Анна Шашкевич, д-р Олег і Любомира Сохан, Лідія Стебельська, д-р Андрій і Тетяна Тершаковець, Ярослав і Марія Томоруг, д-р Роман і Ала Трохимчук, Союз Українок Америки – 30-ий Відділ в Йонкерсі, Н. Й., Мирон Залуцький, Романа Тимчишин;
	70	Марта Яцушко Салик;
	60	Никола і Діонізія Ненадкевич;
по	50	Дарія Байко, Ben & Mary Bendini, Ярослав і Катрія Червоняк, Лев і Галина Футала, Леся Ґой, Петро Гованський з дружиною, Евген і Евгенія Івашків, Ярослав і д-р Марія Кіцюк, Ярослав і Ірина Куровицький, проф. Мирослав Лабунька, Володимир і Лідія Магун, Христина Оришкевич, Валентина Преско, Богдан Шашкевич, Марія Шуст, Орися Волошин;
по	30	Адріян Бриттан, Богдан і Христина Певний;
по	25	Любомира Ціховляс, Богдан і Лідія Гайдучок, Дмитро і Роза Глушко, Роман Глушко з дружиною, Святослав Коцибала, Anna Leventer, Богдан і Марія Полянський, Петро Шкафаровський з дружиною, Остап і Віра Винник, Віліям і Марія Закотиря;
по	20	Теодора Бриттан, мґр Ярослава Кіналь, Анна Коцур, Анна Король, Володимир і Віра Миськів, Теодор Островський з дружиною, Володимир Щур з дружиною, Ольга Женецька.

На фонд Ірени все ще можна долучитися.

НА ЗАГАЛЬНИЙ ФОНД УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ ЗЛОЖИЛИ:

	100 дол.	д-р Володимир і Анна Рак;
	50	Дмитро і Стефанія Косович;
по	25	Ярема і Барбара Бачинський, Ольга Ґаєцька, Андрій і Лідія Закревський;
	20	Марта Данилюк;

НА ЦЕРКВУ СВ. МИХАЇЛА і СЛУЖБИ БОЖІ ЗА ПОКІЙНУ ЗЛОЖИЛИ:

	100 дол.	Володимир і Марія Кульчицький;
по	25	Любомир і Оксана Кулинич, Ярослава і Мирон Періх, родина Шульганів, Дмитро і Роза Глушко, Джан Бибель з дружиною;
по	20	Марія Боркошський, Россел і Марія Оліярчик, Богдан і Фіріна Ковалик, Катерина Фриз, Надя Васильківська, Іванна Ганкевич, Дарія Баховська, панство Млинарик;
по	10	Люба Чорний-Заславець, панство Іванів, Теодор і Ірина Гошко, Стефанія Черепанин, Віра і Остап Винник, Степан Петрик, Анна Коцур, Богдан і Влодзя Вітюк, Марія Мотрук, Петро і Ольга Кулинич, Володимир Васічко і родина, Ірина Чабан, Петро і Марія Русинко, П. і О. Кулинич, Ніна Кулинич, Юрій Гончаренко з дружиною, Володимир і Марія Уздейчук, пан і пані Кащак, Дмитро Івасютин з дружиною, Дімітрі і Леся Вазкос.

НА СЛУЖБИ БОЖІ В ІНШИХ ЦЕРКВАХ ЗЛОЖИЛИ:

д-р Володимир і Анна Рак, Андрійка, д-р Юрко, Діяна і Леся Мельник, Carl & Helen Kirshbaum, family of Lomariello, family of Doris Parke, Mr. & Mrs. Cacciattone, Eileen & Steve Nittolo, Liz Coles and family, Teresa & Frank Sessa, Ben & Mary Bandini, Урсула Климко, Clare & Jack Davis, Dмитро і Роза Глушко, Fillip & George – Vignola Group, Joe Formisano.

Щиро дякуємо усім учасникам, що так численно взяли участь у Заупокійній Службі Божій з Панахидою, 13 липня 2002 р., у сороковий день смерти Ірени, яку відправив о. Петро Ґронський в церкві св. Михаїла в Йонкерсі. Опісля присутні зійшли на долину до церковної залі на сніданок, що так чудово приготовили пані 119-го Відділу Союзу Українок Америки в Йонкерсі.

Ми невимовно вдячні всім паням цього відділу за їхню надзвичайно гарну і багату перекуску і сніданок. Тут присутні мали змогу поділитися своїми думками про покійну Ірену. На закінчення присутні зложили свої датки на „Молоко і булочку" для дітей в Україні, бо покійна Ірена була великим проповідником цієї програми:

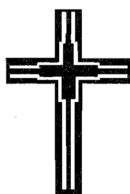
	100 дол.	119-ий Відділ Союзу Українок Америки;
по	50	Ольга Кулинич, Іванка Ганкевич, Ольга Руденська, Марія Борковська, Лідія Стебельська, Ярослав Моцюк, Ігор і Дарія Залуцький;
по	25	Александра Крумшин, М. Івасютин, Ірина Гнатів;

Нехай Всевишній винагородить всіх тих, що прилучилися до нас з молитвами, поміччю і ділами та облегшили нам біль втрати, за участь у похоронних відправах і пожертви на добродійні цілі – ми щиросердечно всім дякуємо.

Нехай Господь Вас всіх благословить.

ІРЕНІ ВІЧНАЯ ПАМ'ЯТЬ!

Залишилися в смутку:
муж – ЯРОСЛАВ
дочки – ДАРКА з мужем ІГОРЕМ і донею Анастазією
– НАТАЛЯ з мужем ДАВИДОМ та донею Діяною і сином МИКОЛОЮ
ближча і дальша родина.

Ділимося сумною вісткою, що 19 липня 2002 р. відійшов у вічність на 81-му році життя

бл. п.

СТЕПАН ГАНЧАРИК

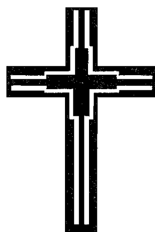
нар. 12 травня 1921 р. в Копичинцях, Західня Україна, (Галичина).

Покійний був активним членом парафії української греко-католицької церкви св. Івана Хрестителя в Лорейні, Огайо, довголітнім головою 233 відділу Українського Народного Союзу секретарем Народного Дому в Лорейні. Завжди цікавився подіями в Україні, боляче сприймав долю дітей Чорнобиля, сиріт, збирав і висилав різні датки на всякі пекучі потреби, вимушено залишеної в роки війни Батьківщини.

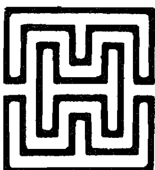
Покликав Його Господь на вічний спочинок до своєї улюбленої дружини Кароліни Ганчарик, яка померла 6 травня 2002 р. і теж була активною членкою нашої парафії і української громади.

Залишив у смутку:
дочку – ІРЕНУ
двох внуків
правнука.

Вічна Йому пам'ять!

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ІМ. ШЕВЧЕНКА В АМЕРИЦІ зі смутком повідомляє, що 10 листопада 2002 р. відійшов із цього світу

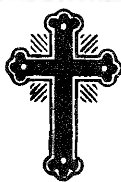
бл. п.

проф. ВАСИЛЬ ЛЕНЦИК

доктор і професор історії,
знавець історії Української Церкви,
професор УВУ, Колегії св. Василія, Сітон Голл Університету та УКУ (в Римі), дійсний член НТШ від 1961 р.,
довголітній член Управи НТШ в Америці,
колишній генеральний секретар Головної Ради НТШ.

Вп. Дружині і Дітям Покійного складаємо наші найщиріші співчуття.

УПРАВА НТШ В АМЕРИЦІ

14 жовтня 2002 р., після тяжкої хвороби у віці 60 років відійшов у вічність професор, проректор Львівської Музичної Академії ім. М. Лисенка, музичний аналітик, автор багатьох праць з гармонії, теорії музики і аналізу музичних форм, Заслужений Діяч Мистецтв України

бл. п.

ЯРЕМА ЯКУБЯК

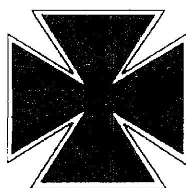
ЗАУПОКІЙНІ СЛУЖБИ БОЖІ НА 40 ДЕНЬ

будуть відправлені 23 листопада 2002 р.

8	год. ранку	церква св. Миколая, Торонто, Канада;
9	год. ранку	церква Христа Царя, Філядельфія, Америка;
8:30	год. ранку	церква св. Євхаристії, Львів, Україна;
9	год. ранку	церква св. Михаїла, Коломия, Україна.

В глибокому смутку перебувають:
дружина – ЄВГЕНІЯ
донька – ЯРИНА з мужем МАРКОМ АНДРЕЙЧИКОМ
син – МИРОСЛАВ
свати – ВІРА і РОМАН АНДРЕЙЧИК
родини – АНДРЕЙЧИКІВ і ТАТУНЧАКІВ

Вічна Йому пам'ять!

В глибокому смутку повідомляємо, що з волі Всевишнього, в п'ятницю 25 жовтня 2002 р. на 77-му році життя відійшов у вічність у Каміллус, Н.Й. наш найдорожчий МУЖ, БАТЬКО, БРАТ І ВУЙКО

бл. п.

ВОЛОДИМИР ВАСИЛЬ ЛОҐУШ

нар. 15 листопада 1924 р. в Бучачі, Україна.

Покійний був учасником боїв під Бродами і членом 1 Української Дивізії „Галичина".

ПАНАХИДА відбулася 28 жовтня 2002 р. в похоронному заведенні Буранич, Каміллус, Н.Й.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися 29 жовтня 2002 р. в українській греко-католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Сиракюзах, Н.Й.

Похоронено Покійного на цвинтарі св. Духа в Гемптонбургу, Н.Й.

Залишені у смутку:
дружина – ЛЕСЯ
син – АДРІЯН
сестри – ОКСАНА ФЕДОРОВИЧ з родиною
– ДАРІЯ КУРИЛКО з родиною
та ближча і дальша родина в Америці, Канаді і Україні.

Вічна Йому пам'ять!

В пам'ять Покійного замість квітів можна складати пожертви на стипендійний фонд ім. бл. п. Мелянії Ковалюк для студентів села Заболотівці біля Жидачева на Львівщині і висилати на адресу: US Ukraine Foundation, 733 15 St. N.W., Suite 1026, Washington, DC 20077-8405.

У ДВАДЦЯТЬ П'ЯТУ БОЛЮЧУ РІЧНИЦЮ ВІДХОДУ У ВІЧНІСТЬ нашого найдорожчого, незабутнього ЧОЛОВІКА і БАТЬКА

бл. п.

БОГДАНА БІДЯКА

будуть відслужені

ПОМИНАЛЬНІ СВЯТІ ЛІТУРГІЇ

у вівторок, 3 грудня 2002 р.

- у церкві Чесного Хреста в Асторії, Н.Й.;
- у церкві св. Володимира в Ґлен Спей, Н.Й.;
- у церкві св. Івана Хрестителя в Нюарку, Н. Дж.

Про молитви просять:
дружина – АННА
сини – АНДРІЙ з дружиною ЛАДОЮ і донею МАЄЮ
– РОМАН

ДОПОВНЕННЯ І ПОПРАВКИ ДО ПОДЯКИ У ПАМ'ЯТЬ

бл. п.

ЛЮБИ-ЗІРКИ ГАЛІВ

Складаю щиру подяку за надіслані співчуття Патріярхові Любомиру Кардиналові Гузару й Іванові Паславському зі Львова.

У подяці, що з'явилась на сторінках „Свободи" за 11 жовтня 2002 р. трапились пропуски і помилка за, які вибачаюсь.

У списку вичислених осіб, які прощали покійну Зірку у похоронному заведенні Петра Яреми, пропущено голову крайової управи Олександра Пришляка, який прощав від Українського Патріярхального Т-ва в США. Просимо вибачення.

Серед вичислених жертводавців, по 100 дол. на будову патріяршого собору Воскресіння Христового помилково було написано Роман й Ігор Гайда, а мало бути Рома й Ігор Гайда. За недогляд просимо вибачення.

Пропущено імена жертводавців, які склали по 100 дол.: Василь Никифорук, журнал „Патріярхат" і крайова управа Українського Патріярхального Т-ва в США. За недогляд просимо вибачення.

Щиро дякуємо за додатково надіслані пожертви на будову патріяршого собору Воскресіння Христового у Києві – по 100 дол. склали: Наталія і Володимир Грицин, Володимир Петришин і Маруся та Андрій Слонєвський.

На пресфонд журнала „Наше Життя", у пам'ять Покійної, 50 дол. склав 50-ий Відділ СУА в Ann Arbor, MI. Щиро дякуємо.

МИКОЛА ГАЛІВ з родиною

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Оцісливська 973-292-9800 #3040

ХОЧЕТЕ ПРОДАТИ ЧИ КУПИТИ ХАТУ?

Зверніться до

ВАСИЛЯ КАВАЦЮКА

(908) 790-9240
або
(908) 265-7618
Exit Realty

СТЕФАН ВЕЛЬГАШ
Професійний продавець забезпечення УНС
STEPHAN J. WELHASCH
Investment Manager
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
548 Snyder Ave., Berkeley Heights, NJ 07922
Toll Free:1-800-253-9862/3036, Fax: 973-292-0900
E-mail:swelhasch@unamember.com

JENNIE L. SHATYNSKI, RN, Esq.
Адвокат,
говорить по українськи
- Помилки медичної практики
- Тілесні ушкодження
- Дискримінація

Член адвокатської палати Н.Й. і Н.Дж.
Тел.: (732) 516-1104

PROSTHODONTIST
д-р ОЛЕКСАНДЕР КМЕТА
косметика зубів,
загальне лікування, „Implants".
5E. 19th Street, 5th Floor, New York, NY 10003
Tel.: (914) 522-2558
Fax: (914) 963-9701
Доктор говорить по українськи

ЛОНГИН СТАРУХ
Професійний продавець забезпечення УНС
LONGIN STARUCH
Licensed Agent
Ukrainian National Ass'n, Inc.
tel.: 800-673-5150 • Fax: 845-626-5831
e-mail:lvstaruch@aol.com

LAW OFFICES OF
ZENON B. MASNYJ, ESQ.
Від 1983

- Серйозні персональні пошкодження
- Купно, продаж нерухомостей (Real Estate and coop closings)
- Репрезентування комерційної діяльности
- Securities arbitration
- Розводи
- Заповіти-офіціяльні завірення

157 SECOND AVENUE
NEW YORK, NY 10003
(212) 477-3002
(Тільки за попереднім домовленням)

UKRAINIAN SINGLES NEWSLETTER

Serving Ukrainian singles of all ages throughout the United States and Canada.
For information send a self-addressed stamped envelope to:
Single Ukrainians
P.O. Box 24733,Phila., Pa. 19111
TEL.: (215) 722-6282

Fregata TRAVEL SERVICE, INC.
250 West 57th St.#1211 Phone: (212) 541-5707
New York, NY 10107 Fax: (212) 262-3220
ECONOMY AIRFARES
Львів/Одеса
652 дол.+tax (round trip)
430 дол.+tax (one way)
Київ
547 дол.+tax (round trip)
391 дол.+tax (one way)
Restrictions Apply

ФІРМА ЄВШАН
пропонує касети, компакт диски, відео, шкільні книжки, комп'ютерні програми, писанки та різні подарунки. Замовляйте новий каталог на 2002 рік!
Тел.: 1-800-265-9858

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ОРКЕСТРА „ЛУНА"
Музика на весілля, забави, фестивалі.
Святкування роковин.
ОЛЕСЬ КУЗИШИН
Тел./Факс: (732) 636-5406
e-mail:dumamuse@aol.com

16.9 ¢/min
Call UKRAINE
Great domestic rates. Great rates to the rest of the world - any day, any time, direct dial. We also offer prepaid Calling Cards: calls to Ukraine 10.9 c/min.
1-800-449-0445
LDPOST
WWW.LDPOST.COM

MEEST-KARPATY of INDIANA
БОГДАН БУХВАК – власник
Посилки в Україну **$ .49** за фунт кораблем
$ 1.65 за фунт літаком
Пересилаємо пакунки і гроші в Україну і Східню Европу.
Можемо відбирати пакунки з хати.
7429 East 72th Court, Hobart, Indiana, 46342.
Tel.: (219) 947-7111

ARKA COMPANY
Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.
26 First Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 473-3550

Рідним в краю помагати, чи по світу подорожувати - тільки з фірмою КАРПАТИ!

Export-Import

KARPATY

TRAVEL

ГРОШОВІ ПЕРЕКАЗИ
протягом 2-7 днів

НАЙКРАЩІ ЦІНИ НА КВИТКИ

Добре знана у Канаді
Та в Америці відома
Фірма наша вже віддавна
Служить людям чесно й справно.
Щирий сервіс, низькі ціни!
Хто ще краще про Вас дбає?

Доставляємо до рук адресата в Україну, країни СНД та Східної Європи американські доляри

ПЕРЕСИЛКА ПАЧОК

НА ВСІ АВІАЛІНІЇ СВІТУ!

Запрошення до Канади та США

Візи до України, Польщі та Росії

Доставка тракторів, автомобілів, побутової техніки та електроніки

ДОСТАВА ХАРЧОВИХ ПАЧОК З КАТАЛОГУ

Медичне забезпечення для відвідувачів у Канаді

ВІДПОЧИНОК на відомих курортах

На всі замовлення Ви отримаєте поквітовання від Ваших близьких

Телефонуйте до нас, щоб оформити замовлення та за детальнішою інформацією

121 Runnymede Road,
Toronto, Ontario,
Canada M6S 2Y4

Tel. (416) 761-9105 **1-800-265-7189** **Fax (416) 761-1662**

E-mail: nsemczys@aol.com
www.karpaty.on.ca